І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 194. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 19-го ЖОВТНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 19, 1966 No. 194. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Вівторок, 18 жовтня, 1966

В АМЕРИЦІ

СЕКРЕТАР СКАРБУ ГЕНРІ ФАВЛЕР переслав президентові Джансонові звіт про те, що економіка ЗДА є здорова й сильна і зможе заспокоювати всі потреби цієї країни внаслідок війни у В'єтнамі, не потребуючи жадних обмежень на внутрішньому ринку. Фавлер гадає, що не було б жадної економічної знижки, коли б нагло закінчилася війна у В'єтнамі. Але секретар скарбу перестерігає проти збільшування цін на товари та рекомендує не вимагати завеликого збільшення заробітних платень. Коли б з'явилися поважніші признаки інфляції, то треба її поборювати збільшенням податків, зменшенням бюджету та відповідною фінансовою політикою.

РЕСПУБЛІКАНЦІ ОСКАРЖУЮТЬ ДЖАНСОНА в тому, що він свідомо невірно говорить про становище республіканських членів Конґресу в справі соціяльного забезпечення. Голова Крайового Республіканського Комітету Рей С. Блісс вислав листа зі скаргою на президента Джансона до Комітету в справах чесних практик у виборчій кампанії. В цьому листі говориться про те, що президент Джансон свідомо представляє республіканських членів Конґресу як ворогів системи соціяльного забезпечення та медичної опіки для старших осіб. Блісс стверджує, що республіканці підтримували і закон про соціяльне забезпечення і про медичну опіку в рамах цього забезпечення.

ЩОРАЗ ЯСНІШИМ СТАЄ ТОЙ ФАКТ, що мишиґенський губернатор Джордж Ромні старатиметься про номінацію на республіканського кандидата на президента в 1968-му році. Сам Ромні про це нічого не говорить, але його найближчі співробітники зі стейтового Капітолія в Ленсинґу не роблять із цього жадної таємниці. Ромні недавно їздив до стейту Індіяна, щоб там вести виборчу кампанію в користь свого давнього приятеля конґресмена Чарлза А. Галлека .Ромні був в 1964-му році проти номінації Ґолдвотера на кандидата на президента, а Галлек був за Ґолдвотера. Галлек хвалив Ромні, називаючи його „великим американцем, великим республіканцем і великим державним мужем".

В НЮ ЙОРКУ ПІДЧАС ПОЖЕЖІ на долині міста при 23-ій вулиці згинули 12 членів пожежної сторожі під час гашення пожежі, яка знищила кілька домів. Нагло завалилася повала в одним домі, і прикрила 12 пожежників, які були там. Досі вдалося витягнути два трупи, а доля 10-ох пожежників ще була невідома вранці 18-го жовтня, але гадають, що всі вони загинули. На місці пожежі був кілька годин посадник міста Джан Ліндсей та комісар пожежної сторожі. Повала завалилася внаслідок експльозії в пивниці. Причина цього невідома.

СЕНАТОРКА МОРІН Б. НЮБЕРҐЕР із Ореґону заявила, що вона тому не старається про перевибір на свій пост, що не має грошей на виборчу кампанію, на яку в її малому стейті треба б найменше 250,000 долярів. Вона промовляла на прийнятті в Крайовому Жіночому Пресовому Клюбі у Вашинґтоні і сказала, що виборча кампанія одного сенатора у великому стейті коштує мільйони долярів На думку цієї сенаторки це принижує кандидата старатися про збірку фондів на виборчу кампанію, і тому так мало жінок працює в Конґресі. Коли пані Нюберґер залишить Сенат при кінці цієї сесії, то в Сенаті залишиться тільки одна сенаторка — Марґарет Чейс Смит із стейту Мейн.

У СВІТІ

ПРОПАҐАНДИВНИЙ АПАРАТ У КОМУНІСТИЧНОМУ КИТАЇ ГОСТРО НАТАВРУВАВ минулотижневі відвідини совєтського міністра закордонних справ Андрея Громика у президента Джансона, назвавши це „стидом і ганьбою". Китайські комуністи вбачають у самому факті конференції президента Джансона з Громиком доказ, що Совєти „злиґуються" разом з Америкою проти Північного В'єтнаму та міжнародного комуністичного руху.

ІНДОНЕЗІЙСЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ АДАМ МАЛІК ПРИЛЕТІВ з відвідинами до Москви. Головна ціль його подорожі — просити Москву, щоб вона не наполягяла на швидкому звороті одного більйона дол., що його Індонезія завинила Совєтам, головно за достави зброї. Водночас, Малік переговорює про ситуацію у В'єтнамі у зв'язку з можливістю, що Індонезія стане посередником у тамошньому замиренні. З Москви Малік поїде до Праги й, мабуть, інших столиць сателітських країн.

ФОНД ДОПОМОГИ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ АРАБСЬКИМ ВТІКАЧАМ З ПАЛЕСТИНИ МАЄ ДЕФІЦИТ коло мільйона долярів на цей рік і матиме ще більший на наступний рік — ствердив у своєму звідомленні до Об'єднаних Націй генеральний комішинер для того фонду ,Лоренс Майкелмор. Число арабських втікачів, які живуть у таборах в Йорданії, Ливані, Сирії і в обширі пустині Ґази дійшло вже до 1,318.000 осіб внаслідку природного приросту. Названий діяч стверджує, що існування тих таборів і проблеми арабських втікачів з колишньої Палестини, теперішнього Ізраїлю, становить поважну загрозу для миру на Середньому Сході, бо всі ті втікачі бажають пімсти на Ізраїлі.

В ЯПОНІЇ ПОСТАВ З'ЄДНАНИЙ ОПОЗИЦІЙНИЙ ФРОНТ всіх партій, включно з комуністичною, проти теперішнього уряду прем'єра Ейсако Сата. Головна партія соціялістів вимагає розв'язання парляменту і розписання нових виборів. Вправді Ліберально-демократична партія прем'єра Сата має абсолютну більшість у парляменті, але урядові значно пошкодило кілька скандалів, між іншими такі, до яких були причетні міністри хліборобства і транспорту.

ЗАХІДНЬО - НІМЕЦЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ Д-Р ҐЕРГАРД ШРЕДЕР під час свого перебування в Атенах погодився у принципі, що Західня Німеччина дасть відшкодування грецьким жидам за втрати й шкоди, заподіяні їм під час окупації Греції німецькими військами в р.р. 1941 - 1944. У тому часі згинуло 44.000 жидів з-посеред 60.000, які були в Греції. Західня Німеччина заплатила була вже Греції 32,500.000 дол. „моральної репарації". Грецькі жиди зголосили 1.400 скарг разом на 37.500.000 дол.

ПОЛЬСЬКИЙ КАРДИНАЛ СТЕФАН ВИШИНСЬКИЙ БУВ У МИНУЛУ НЕДІЛЮ у Вроцлаві, столиці колишнього німецького шлеську Бресляв, і разом з 50 польськими єпископами відправив урочисту Богослужбу. 100.000 поляків оваційно вітали його, манифестуючи свою солідарність з кардиналом, який має затяжний конфлікт з урядом Ґомулки.

Конґрес цього тижня закінчує другу сесію

Вашинґтон. — 89-ий Конґрес цього тижня хоче закінчити працю, щоб його члени могли вести виборчу кампанію, бо вибори відбудуться 8-го листопада. Провідник демократичної більшости в Сенаті сенатор Майк Менсфілд заявив, що друга сесія може закінчитися вже в четвер, 20-го жовтня, а найпізніше в суботу 22-го жовтня. Президент Джансон минулого року обіцяв, що Конґрес в цьому році зможе закінчити працю ще перед червнем, а тепер Уряд надіслав до Конґресу стільки законопроєктів, що в половині жовтня не можна закінчити праці, бо не вичерпана програма. Конґрес буде старатися вирішити найважливіші проєкти, а решту відложить до найближчого року для 90-го Конґресу. Конґрес вже відложив такі проєкти: про чотирирічну каденцію конґресменів, про зміну вибору Президента ЗДА, про контролю над торгівлею зброєю, про самоврядування для Дистрикту Колюмба, про реґуляцію рік та численні інші проєкти. Конґресові конференції мають вирішити численні проєкти, прийняті Сенатом і Палатою Репрезентантів в різних редакціях.

В землетрусі в Перу згинуло 20 осіб, сотки осіб поранених

Ліма, Перу. — 17-го жовтня столицю Перу навістив сильний землетрус, який спричинив в цьому місті і в сусідньому порті Калляо смерть 20-ох осіб, викликав паніку та матеріяльне знищення. Можливо, що число жертв в людях збільшиться, коли будуть докладні дані з околиць столиці. В двох церквах згинуло 14 осіб, коли завалилася частина повали під час вечірніх богослужень. Згинуло і невідоме досі число дітей. Сотки осіб шукали помочі в шпиталях, бо були поранені шклом та спадаючими з домів карнизами. Землетрус почався о год. 4:42 по полудні, коли працівники залишали бюра по скінченій праці. Доми почали тріщати, повали в слабших домах спадали вниз, все рухалося, шиби вилітали з вікон. Старі доми валилися, телефонічні лінії були перервані. На вулицях жінки падали навколішки і молилися, підносячи руки вгору. Землетрус тривав одну мінуту, але шкоди, ним спричинені, великі. На Пацифіку заалярмовані всі місцевості, бо внаслідок землетрусу можуть піднестися хвилі та загрожувати тим, що є в човнах на океані.

Іван Кокольський обраний на члена екзекутиви Братського Конґресу стейту Ню Джерзі

Екзекутивний Комітет Братського Конґресу Стейту Ню Джерзі. Сидять у першому ряді: Гелен С. Волд — секретар і касир, Іван Бабушка — президент, Степан Копиціньский — заст. президента. В другому ряді від ліва: Іван Масич — б. президент, полк. Гартнет, Іван Кокольський і Теодор Соха — члени Екзекутиви.

Атлантик Ситі. — Тридцять треті річні загальні збори Братського Конґресу Стейту Ню Джерзі, які відбулися тут в суботу, 15-го жовтня, вибрали у склад Екзекутивного Комітету головного касира УНСоюзу Івана Кокольського. На президента Конґресу був обраний дотеперішній заступник президента Іван Бабушка, представник Словацького Гімнастичного Союзу „Сокол".

В діловій частині Конґресу виголосив реферат на тему інвестування економіст фірми Дін Віттер і Ко. з Ню Йорку, Сенсил К. Меррі-філд, про виступ якого постарався гол. предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір при співпраці представника цієї фірми, українця, Василя Мудрейка.

Після реферату відбулася оживлена дискусія над питанням теперішнього стану економії ЗДА та над інвестиціями братських установ, в якій взяли участь між іншими Й. Лисогір й І. Кокольський.

Йосиф Лисогір, як голова Комітету Зв'язків Братського Конґресу Стейту Ню Джерзі, звітував на зборах про влаштування святочного відзначення Братського Тижня, що його проголосив губернатор Ричард Гюз, та відвідини і розмови із комісарем деп. забезпечення і банківництва стейту Н. Дж. Гобелем. На Конґресі виступали теж: заступник комісаря деп. забезпечення і банківництва стейту м. Ню Йорку, Віллям Зербі, який прочитав реферат про користі нововведеного тепер „Медікер". Про виступ цього останнього теж подбав Й. Лисогір, що й підкреслив уступаючий президент Конґресу Іван Масич, представляючи гостя.

Після заприсяження нової Екзекутиви Братського Конґресу Стейту Ню Джерзі, що його провів Й. Лисогір, члени Екзекутитви зробили спільну знимку, яку поміщуємо поруч. В цьому Братському Конґресі взяли теж участь, як представники УНСоюзу, крім згаданих вгорі, заступник головного предсідника і керівник рекордового відділу Володимир Сохан та головний радний і обласний організатор Степан Гавриш.

УЛАС САМЧУК У БАЛТИМОРІ І — ВАШИНҐТОНІ

Балтимор. — Відомий письменник і журналіст — Улас Самчук з Торонта матиме свій авторський вечір у Балтиморі в суботу 22-го жовтня, і у Вашинґтоні, в неділю 23-го жовтня. Ці Авторські вечори спонзорують — 59 Відділ Союзу Українок в Балтиморі і Об'єднання Українців Вашинґтону.

ПРЕЗИДЕНТ ЗНАХОДИТЬСЯ В ПОДОРОЖІ НА ДАЛЕКИЙ СХІД

Гонолюлю. — Президент Джансон прилетів в понеділок 17 ц. м. до Гонолюлю, де мав переночувати й вранці наступного дня відлетіти до Паґо Паґо в арпелаґу Самуанських островів, а відтіль до Нової Зеляндії. Лет з Вашинґтону до Гаваїв тривав 10 годин, а прилетівши туди — подорожні знайшли різницю на дальших 6 годин. Перед своїм відлетом Президент пригадав ще раз, що він у цій своїй подорожі ревізитує державних лідерів, які відвідали були його у Білому Домі. На Манільській конференції, заявив Президент, розглянуть стан воєнних операцій у В'єтнамі, але головну увагу присвятять „дивільній, конструктивній сторінці проблеми В'єтнаму. Ми повинні шукати спільно способів, які довели б нас до почесного миру в можливо найкоротшому часі". У Гонолюлю Президент і його дружина були предметами традиційного прийняття: обоїм їм закинули на шию вінки з квітами та вітали танками босоногих дівчат на вулицях. У Гонолюлю Президент виголосив велику промову в Східньо - західньому Центрі, в якій він поважну частину присвятив потребам студій азійського Сходу та західньо - східніх відносин. Що стосується своєї теперішньої подорожі, то Президент перестерігав, щоб не сподіватися від нього і його подорожі ніякого чуда. Президент заявив, що не буде ані засадничої зміни у способі ведення В'єтнамської війни ані якоїсь сконкретизованої нової мирової формули. Президент знову повторив бажання Америки осягнути якнайскорше мир у В'єтнамі та повторив в загальних зарисах причини, чому Америка поспішила 15-мільйоновому південно-в'єтнамському народові з військовою допомогою. Всю другу частину своєї промови Президент присвятив розглядові проблем Азії, при чому підкреслив, що Америка не хоче диктувати Азії розв'язки її проблем, а хоче їй допомогти, щоб вона сама була всилі їх розв'язувати. Він покликався особливо на осяги Японії, що їх вона здобула у тісній співпраці з Америкою. Президент поручав стосувати супроти В'єтнаму — „єдність і терпеливість".

Не є виключене, що президент відвідає під час своєї подорожі, яка триватиме 17 днів і охопить 26.000 миль, також Південний В'єтнам. Вказує на це заява південнов'єтнамського президента генерала Нґуєна Ван Тіє, що він запросить президента Джансона під час конференції у Манілі — прибути до Південного В'єтнаму. Прем'єр Нґуєн КаоКі потвердив це. Нґуєн Ван Тіє звернув увагу, що в Південному В'єтнамі є кругло 300.000 американського війська і що було б річчю цілком природною, коли б американський президент, який є головним командантом збройних сил Америки, прибув до того війська. Пресовий секретар Президента Білл Моєрс відмовився зайняти до цієї справи будь-яке становище. Якщо Президент поїхав би до Південного В'єтнаму, то з мотивів безпеки оприлюднять це або тоді, коли він буде знаходитись у Південному В'єтнамі, або навіть після його відлету відтіль.

Совєти зміняють дещо свою позицію щодо розмов про мир у В'єтнамі

Лондон. — Британський міністер закордонних справ Джордж Бравн, вернувшись з Ню Йорку до Лондону, твердив, що Совєтський Союз натякнув на можливість зіграти ролю посередника у справі замирення у В'єтнамі. Таке враження британський міністер виніс з двох довгих розмов, що він їх перевів у Ню Йорку з совєтським міністром Андреєм Громиком. Громико — казав він — заявив, що Совєтський Союз має постійний тісний зв'язок з Північним В'єтнамом і „не є без впливу на нього". Ця заява Громика та взагалі його готовість розмовляти на тему В'єтнаму й вислухувати американські, британські й інші погляди на В'єтнамську проблему, є вже поважним відхиленням від становища, що його совєтські верховоди зайняли були в грудні минулого року супроти тодішнього британського міністра закордонних справ Майкела Стюарта у Москві. Тоді Громико й інші совєтські „вожді" заявили Стюартові, що В'єтнамська проблема є ділом Північного В'єтнаму й „Фронту Національного Визволення" і що Совєти взагалі відмовляються розмовляти про це. Те саме совєтські господарі заявили в Москві британському прем'єрові Гаролдові Вільсонові в лютому й липні цього року. Коли тепер Громико не відпекується участи в розмовах на тему Вєтнаму, то це вже ніби доказ на „зміну".

В Торонті відбувся XXII З'їзд УНО Канади і братніх організацій

Торонто. — У днях від 8-го до 10-го жовтня 1966 р. відбувся тут 22-ий Крайовий З'їзд Українського Національного Об'єднання (УНО) і Братніх Організацій при великій участі делеґатів з цілої Канади.

З'їзд відбувався у залях УНО при вул. Коледж в Торонті, а наради очолювала президія під проводом президента УНО Миколи Плав'юка. Наради З'їзду започатковано в суботу, 8 жовтня, молитвою, що її провів о. канцлер Р. Даниляк. У З'їзді, крім делеґатів і членів керівних органів УНО, взяв участь і Голова Проводу Українських Націоналістів (ПУН) Олеґ Штуль - Жданович з Парижу. В суботу, в год. 7-ій веч., у великій т. зв. Концертовій Залі Роял Йорк Готелю відбувся репрезентативний бенкет, на який прибуло понад 500 учасників З'їзду і запрошених гостей та на якому видатні гості — Голова ПУН Олеґ Штуль - Жданович та міністер Іміґрації в Федер. Уряді Канади — Жан Маршан виголосили свої привітальні промови. Промовляли теж міністер І. Яремко від Провінційного Уряду Онтарія і мейор міста Торонта — Филип Ґівинс. Бенкет започаткував молитвою Високопреосв. Архиєпископ Михаїл, а закінчив теж молитвою о. канцлер Даниляк. В неділю, 9 жовтня, продовжувались наради і дискусії, а в понеділок З'їзд закінчився.

СТЕПАН ДЗЮБА КАНДИДУВАТИМЕ ЗНОВУ НА ПОСАДНИКА ВІННІПЕҐУ

Вінніпеґ. — У міських виборах, що відбудуться тут 26 жовтня ц. р. кандидує на посадника Вінніпеґу, дотеперішній посадник цього міста українець Степан Дзюба.

Проти нього кандидує пані Ґлорія Квін-Гюз. Відомо теж, що створився новий виборчий комітет, що назвав себе Виборчим Комітетом Великого Вінніпеґу.

Владика Шмондюк плянує розбудову Українського Музею, покличе кураторію

Стемфорд, Конн. — Прекрасний будинок теперішньої резиденції Стемфордського Єпископа Преосв. Йосифа Шмондюка може в передбаченій будучності стати всеціло приміщенням Українського Музею, що його заснував у 1935-му році перший Митрополит Української Католицької Церкви в ЗДА, покійний вже Кир Константин Богачевський та яким опісля опікувався теперішній Митрополит Амврозій Сенишин і який тепер є предметом окремої уваги й опіки Владики Йосифа Шмондюка, який і найменував директором цього Музею д-ра Василя Ленцика й тепер плянує покликати для нього окрему Кураторію. Розбудова цього Музею до найдальше можливих меж та створення для нього окремої Кураторії була предметом окремих нарад Владики Йосифа із запрошеними ним громадянами в єпископській резиденції в суботу, 15-го жовтня ц.р. ввечері. В нараді взяло участь кругло двадцять громадян, переважно репрезентантів наших академічних професій, купців промисловців та громадян. Владика Йосиф, відкриваючи наради, з'ясував коротко ціль й проблему Музею, як найбільш видного лучника славного минулого із сучасним для майбутнього. Конкретно про теперішній стан Музею та його вигляди на майбутнє говорив його директор д-р Василь Ленцик. Усі приявні ентузіястично вітали почин свого Владики, запевняючи йому повну підтримку в його задумах. В результаті нарад створено Громадський Дорадчий Комітет Українського Музею з Стемфорді, що співпрацюватиме з Владикою та д-ром Ленциком в дальшому плянуванні розбудови Музею та його оформленні в одну з найповажніших наших культурних установ, яка тісно співпрацюватиме з подібними іншими нашими інституціями. В склад Дорадчого Громадського Комітету, одним з перших завдань якого буде спільне з Владикою Йосифом оформлення Кураторії Музею, ввійшли: о. д-р Федаш, о. пралат Іван Стах, о. монс. Монастирський, д-р Роман Осінчук, пані Гординська, д-р Каранович, мистець Михайло Мороз, Йосип Лисогір, д-р Ярослав Восвідка, д-р Каранович, д-р Ів. Макаревич, інж. А. Осадца, інж. Ю. Ястремський, адв. Ст. Ярема, дир. Яр. Пастушенко, д-р Кекіш, д-р ·Зарицький, д-р Баран, д-р Кравчук. Учасників нарад Владика гостив опісля вечерею, під час якої продовжувався обмін думок і поглядів на справи Музею та його максимальної розбудови. Чергові наради цього Дорадчого Громадського Комітету передбачено на суботу, 19-го листопада ц.р. Після вечері приявні під проводом д-ра Ленцика оглянули фахово влаштований Музей та поважну кількість приміщених уже в ньому високовартісних експонатів, розташованих у кількох великих кімнатах єпископської резиденції.

Обрано нового єпископа Української Православної Церкви в Америці

Вікніпеґ. — Тижневик „Український Голос" з 12 жовтня ц. р. інформує за американською пресою, що в місті Аллентавні, Па, відбувся Собор духовенства і мирян Української Православної Церкви в Америці над якою зверхність має константинопільський патріярх Атенаґорас. Останнім митрополитом тієї церкви був архиєпископ Богдан Шпилька і через це дехто називав її „Богдановою". Усіх учасників на цьому соборі було 30, а між ними було чотирьох з Вінніпеґу: Олекса Роґан, якого обрали предсідником соборового зібрання, о. М. Коленич, Василь Гринюк і Василь Пісецький. Новинка подає, що собор обрав єпископа-електа, але його прізвище не буде подане до відома, доки його обрання не затвердить константинопільський патріярх. Коли він це зробить, тоді архиєпископ Яковос, екзарх грецької православної дієцезії в Америці, проголосить дату і місце його висвяти в Єпископи. Від часу смерти митрополита Богдана 1 листопада 1965 року ця церква перебувала в безпосередній залежності архиєпископа Яковоса.

Ред. Борис Вітошинський з Парижу відвідав УНС і редакцію „Свободи"

Ред. Борис Вітошинський на відвідинах в УНСоюзі і „Свободі". Сидять (зліва): гол. секретар д-р Ярослав Падох, гол. касир Іван Кокольський, гол. предсідник Йосип Лисогір, ред. Вітошинський, ред. А. Драган та заступник гол. предсідника Володимир Сохан.

В понеділок 17 жовтня ц. р. Головну Канцелярію Українського Народного Союзу та редакцію „Свободи" відвідав Борис Вітошинський, співредактор „Шляху Перемоги" у Мюнхені і колишній головний редактор видаваного у Парижі тижневика „Українець у Франції", один із провідних діячів Визвольного Фронту. Під час зустрічі із членами Головного Екзекутивного Комітету УНС і редакції „Свободи" ред. Борис Вітошинський інформував про життя і проблеми української еміґрації в Европі і згодом знайомився із працею гол. канцелярії УНС та видавництва „Свобода". Прибув ред. Вітошинський до ЗДА в суботу 15-го жовтня ц. р. і під час свого перебування тут він відбуде поїздку по скупченнях української іміґрації ЗДА і Канади, виголошуючи доповіді про сучасну боротьбу українського народу і перспективи його визволення.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Ізраїльсько-арабський конфлікт

Дебати на Раді Безпеки Об'єднаних Націй з приводу скарги Ізраїлю проти Сирії вказують на більшу загрозу, аніж вона була до цього часу збоку затяжного ізраїльсько-арабського конфлікту. Цей конфлікт триває від половини травня 1948-го року, коли проголошення незалежности Ізраїлю зустрілося з ворожою воєнною реакцією збоку Сирії, Єгипту, Ливану, Савді Арабії і Йорданії. Проте, всі ті арабські країни були тоді ще дуже слабо озброєні, їхня акція не була скоординована, і війну насправді виграв Ізраїль. У 1949 році прийшло воєнне перемир'я, яке існує дотепер. Формально арабські країни й Ізраїль все ще перебувають на воєнній стопі. У практиці вона виявляється в господарському бойкоті Ізраїлю та всіх тих чужинецьких фірм, що з ними торгують, і в безперервному ланцюзі прикордонних „інцидентів" із взаємними скаргами до Ради Безпеки ОН. Для зберігання миру все ще існує на Середньому Сході військова місія Об'єднаних Націй, але її значення радше символічне, як реально-практичне. Об'єднані Нації платять щорічно близько 40 мільйонів дол. на харчі, одяг і школи для понад 1,300.000 арабських утікачів з Палестини з часу згаданої арабсько-ізраїльської війни: арабські країни все ще не хочуть на постійно поселити тих утікачів у себе і включити у свою економіку, вважаючи принципово, що вони мають „право" вернутися до своїх колишніх селищ на землі, яка ввійшла в склад ізраїльської держави.

Безпосередньою причиною теперішнього спору став вибух міни, підкиненої вглибині ізраїльської території арабськими терористами, які — твердять ізраїльці — діють з території Сирії — внаслідок чого чотири ізраїльські поліціянти згинули, а кілька інших були поранені. Але цей конфлікт небезпечніший тепер тому, що Сирія вперше одверто прославляла вчинок тих терористів, визнавши, так би мовити, офіційно слушність підривно-терористичної акції проти Ізраїлю, а далі — що в обороні Сирії з гострими випадами проти Ізраїлю виступив на Раді Безпеки представник СССР. Тому невідомо, чи цей останній інцидент був тільки ще одним актом без дальших політичних замірів, чи може він стався внаслідок свідомої і плянової совєтської політики, з ціллю спровокувати на Середньому Сході нову війну. Вправді представник Сирії оскаржив на Раді Безпеки Ізраїль, що той роздуває цей останній інцидент, бажаючи виправдати ним свою війну проти Сирії, проте можна сумніватися, чи Ізраїль дійсно хоче війни, тим паче, що він не зважився б на неї без попередньої згоди своїх західніх союзників, а такої згоди не дістав би.

Арабські сусіди Ізраїлю нині вже не такі, якими були 18 років тому. Завдяки масовій допомозі збоку Москви — Єгипет став сильною мілітарною державою з великою, добре озброєною наземною армією, новітнім летунством і навіть невеликою воєнно - морською фльотою. У меншій мірі, проте так само немаловажну збройну силу, здвигнену за совєтські гроші й совєтськими доставами, посідають Сирія і Ірак — держави з „соціялістичними" режимами, зорієнтованими на Москву. Не виключено, що Москва вирішила, що настав слушний час для того, щоб дійсно знищити Ізраїль, конституційно - демократичну державу з неповна тримільйоновим населенням, щоб з допомогою Сирії, Єгипту й Іраку стати твердою ногою на Середньому Сході, тим паче, що Єгипет, перетворивши Ємен на свого сателіта, виразно змагає до заволодіння південноарабським узбережжям, яке було мрією ще царського режиму.

Але справа не така проста. Поперше, Ізраїль не ізольований і має за собою Америку і свого головного постачальника зброї Францію, а відомо також, що жиди в різних західніх країнах мають настільки поважні впливи, що ледве чи ті країни спокійно дивилися б на спробу збройної ліквідації Ізраїлю. І друга найголовніша перешкода в здійсненні такого задуму — незгода всередині арабського світу. Хоча всі арабські держави вороже наставлені супроти Ізраїлю, треба сумніватися, чи такі противники верховодницьких амбіцій і територіяльного експансіонізму єгипетського президента Нассера, як Савді Арабія короля Фейсала, Йорданія короля Гуссейна й Тунісія президента Габіба Бурґіби, приєднались би до воєнної авантюри, затіяної з виразною ціллю — всадовлення на Середньому Сході Совєтського Союзу, що спирався б на гегемонію Нассера. Тому ледве чи прийде до нової ізраїльсько-арабської війни. Але цей теперішній конфлікт підкреслює правду, що метода заступати тимчасовими перемир'ями мирові договори — дуже небезпечна.

В. Кедровський

М. ГОРЬКИЙ ПРО УКРАЇНЦІВ ТА МОСКАЛІВ

У календарі „Дніпро" за 1924 рік надруковано цікавий уривок із спогадів Олександра Фомича-Саліковського про задум видати двотомову працю про український народ. Дозволю собі подати витяг із цих спогадів про намір М. Горького взяти участь у виданні цієї книжки, і навіть про ініціятиву його в цій справі. О. Саліковський у 1916 році редаґував місячник „Украинская Жизнь", що виходив у Москві. Того ж року за дозволом царського уряду приїхав до Москви із заслання проф. М. С. Грушевський.

„Якось у жовтні, — пише О. Саліковський, — я зайшов до М. Грушевського на Арбат, і він показав мені листування М. Ґорького, який захопився думкою видати велику наукову збірну працю, принаймні в двох томах, про український нарід, як цілком окрему, одмінну від великоросіян національність... Основна думка книжки мусіла бути приблизно та сама, що й знаменитої статті М. Костомарова „Дві руські народності", де, як відомо, зазначені величезні різниці між великоросіянами та українцями майже в усіх галузях духового й матеріяльного життя. М. Костомаров бачив в українців перевагу особистої свободи, у москалів — загальности; москаль централіст - общинник тягне до монархії, українець — індивідуаліст, власник, федераліст, але до державно - будівничої праці менше здібний, ніж великоросіянин; „громада" в розумінні українця зовсім не то, що „мір" у великороса; громада — добровільний збір людей: як тільки член „міра" не може назвати власністю того кусника, котрий він обробляє (бо він общинник), то він уже не є вільним чоловіком; великоросійський нарід виявляє нахил до матеріялізму, відзначається великою практичністю, але уступає українському народові в духовій стороні життя, в поезії, пісні й т. д.; великорос мало любить природу і не зупиниться вирубати дерева біля свого дому, „щоб не закривало фасаду". Українець кохається в садах і квітах та плекає їх; у релігійній сфері в українців перемагає *духова* сторона і зовсім немає розколів та відступництва від Церкви задля обрядів і формул, їм на гадку не прийде, чи треба два або три рази співати алилуя, чи цими або іншими пальцями треба робити знак хреста, а в москалів саме на цьому — на формі, на обряді — збудований релігійний світогляд".

„На гадку Ґорького, висловлену в листі до М. Грушевського, — пише О. Саліковський, — всі ці думки Костомарова не вичерпують справи, а де в чому й пристаріли; вони потребують доповнення на підставі нових даних та дослідів, вимагають щиро наукового обґрунтування окремими спеціялістами — кожним у своєму фаху. Такі окремі спеціяльні монографії, об'єднані спільною редакцією, одна одну доповнюючи, мусять всебічно освітити питання про окремість двох національностей і усунути всякі суперечки з цього приводу".

Чи не час уже українським ученим в діяспорі приступити спільними силами до здійснення цієї важливої праці, особливо в час, коли большевики всіми своїми „науковими" силами намагаються перед цілим світом довести нерозривну „духову єдність" обох „братніх народів"?

Перед згаданим вище проєктом М. Ґорького була видана праця „Украинский народ в его прошлом и настоящем". Перший том вийшов у 1914 році, другий — в 1916 році, а третій загинув у рукописах під час революційної завірюхи в 1917 році.

В цій праці брали участь: проф. В. Вовк — антропологія, етнографія, мистецтво, проф. М. С. Грушевський — історія, географія і статистика, проф. М. М. Ковалевський — господарство, проф. А. Є. Кримський — мова і література, проф. М. І. Туган - Барановський — економіка і академік А. А. Шахматов — мова та література. На жаль, у цій праці не було порівняння з московським народом.

Далі О. Саліковський переказує з пам'яті слова М. Ґорького:

„Для мене, сказав він, — не підлягає жадному сумніву, що душа народу, його характер, здібності, культура і ввесь життьовий лад і склад залежать від сонця. Так само, як усе живе, що ми бачимо на нашій землі. Я своїми ногами перейшов Росію в різних напрямах, добре знаю всі її краї і кутки від чорноморських степів безмежних до похмурих північних борів та тундр. Всюди я жив з народом та придивлявся до нього, і мені ясно, що душа українця, яка росте й купається в яскравих і гарячих проміннях полудня, є й мусить бути не тільки іншою, але в багатьох випадках протилежною душі тих, що виросли й перебувають вік у сутінках та холоді північних лісів. Окрім того вона повинна бути багатшою, в ній мусить бути більше барв і більше струн, значить і культура, яку ця душа творить, повинна бути кращою, різноманітнішою, гармонійнішою, сяяти радощами життя. Широта думки, жага волі, краси, потреба живої творчости мусять характеризувати і дійсно характеризують те, що дав і дає світові український народ. Я переконаний, що культура українського народу по суті своїй вища від великоруської"...

Далі М. Ґорький говорив: „Ласкаве небо, яскраве сонце, запашний степ, повний звуків, тепле шумливе море в якійнебудь Херсонщині чи Катеринославщині і раптом Заволжя з безкраїми віковічними суворими борами, важкий сумерк, зимна мряка і десь глухо в глибині бом... бом!.. Це скит розкольничий, це аскети, що зреклися всіх радощів світу і шукають правди в сухих папірцях стародрукованої книжки... палять себе на вогнищах, закопують у землю, рятуючись від антихриста... Два цілком різні світи! Чи може бути в них однакова психіка, однакова мова, один світогляд, однаковий життьовий лад? Ясно, що ні! І етнограф, і філософ, і економіст, і політик, і релігійний дослідувач доведуть це нам з цілковитою наочністю..."

Усю характеристику українців і москалів, що її подав М. Ґорький, який пізніше поставився вороже до українських національно-державних змагань, повинен закарбувати на своєму носі кожен, для кого „малорос" і великорос — все одно. А спеціяльно „малороси" повинні цю характеристику знати, щоб ліпше зрозуміти свій народ і москалів.

Д-р Михайло Данилюк

БАРОМЕТР ЧИ ГОРОСКОП?

(IX конґрес УККА)

II

А з тими „позиціями" різних бльоків та середовищ таки вийшов не то анекдот, не то оте саме, що говорили в народній приповідці: „трясеться гора, а родиться миша". Перед конґресом усі тільки й говорили про концепції, позиції, ідеї. А на конґресі про це ані шу-шу. Також і ряд делеґатів готувались до дискусії і думали додати своїх „три гроші" до позицій різних вельмишановних середовищ. Бож то ніби мали ми говорити про всякі ідеї, пляни, біжучу політику в світі і в діяспорі українського поселення, конкретні справи щодо структури УККА і т. д. Але, бачите, „не було часу". Були важливіші справи.

Поза вельми респектованими формальними справами, одною із справ, яку ввесь конґрес переживав всіма фібрами своїх нервів, була праця Номінаційної комісії. Невідомо чому — чи тому, що комісія працювала не тільки днями, але й ночами, чи з якихось інших причин, щось у цьому всьому нагадувало дальші слова пісні: „сичі в гаю перекликались..."

Допрацювались до того, що представники найстаршої громадсько - політичної організації в ЗДА, ОДВУ з її братніми товариствами, ДОБРУС, ОУРДП, ОДУМ, „Вільна Укр. Громада", а також деякі індивідуальні делеґати номінації до керівних органів УККА не прийняли. Ще перед тим допрацювались до того, що середовища УНРади та УГВР взагалі не взяли формальної участи в конґресі. А воно було так, що всі громадяни у широкій мережі нашого поселення вірили, надіялись і домагались, щоб якраз ніхто інший, як усі комісії та конґрес в цілому таки об'єднання добились, закріпили і зреалізували його в практиці.

Для цього був і ключ: здоровий глузд і компроміс усіх зацікавлених. Не йдеться про те, щоб кидати вину за ввесь хід справи на одну групу, „бльок" чи комісію. Вона лежить по боці всіх груп, зокрема їх провідного активу, що за три місяці перед конґресом не домовився про кращих людей для кращої праці, а конґресові віддав час і увагу над справжніми проблемами американської України та нашої еміґрації взагалі, справам визволення батьківщини предків зокрема. У висліді акції схрещування мечів на залях засідань конґресу і комісій, безконечних формальних справ, майоризування рішень без попередніх узгіднень і дебат, зрештою — прибиранням пози „а ми вам покажемо" або, з другого боку, „а ми вам на злість" — справи статуту, резолюцій, біжучої політики, плянів на майбутнє і т. д. стали „побічними" проблемами, а програмові доповіді навіть не були виголошені. Якщо ми думаємо, що вороги наших ідей цього всього не бачили і з цього не тішились — то глибоко помиляємось. Якщо ж ми думаємо, що такі методи праці і брак їх направи нам можуть вилізти боком — то не помиляємось.

Маленька донечка, вписана до УНФонду два роки тому, домагалася, щоб її взяли до Ню Йорку, на конґрес. Довелося їй довго вияснювати, що це справа національна, поважна, для дорослих і що там, мабуть, дітей не буде. Глибокої ночі, після конґресу, вона при зустрічі насамперед спитала — чи гарний був конґрес, чи були там діти? Відповідь не пролізла через горло, бо треба було б сказати — були, доню, було багато...

***

Можна вийти із заложення, щоб таки знайти „винну невістку" і на неї напасти за всі провини нашого зорганізованого життя. Нормально тоді — треба також когось іншого похвалити за певні досягнення або бодай за добрі наміри і задуми. Та це не тільки неприємна, але й нерозв'язна крутиголовка.

Гріхом, одначе, не було б якби, за демократичним принципом, сказати, що коли якась група людей перебирає на себе привілей кваліфікованої більшости, а з тим і амбіції керувати з'їздом, то їй і належиться пропорційна відповідальність за невдачі, а з тим і більший обов'язок помилки виправляти. Або, інакше кажучи, привілей керівництва, взятий від громадянства — це не сила для поконання опонента, а обов'язок організувати і керувати з'єднаним життям громади.

Але пересічний громадянин, та й громада в цілому, не дуже то сушать собі голову над тим, хто саме, котра саме група „напевно" винна. Їм ідеться передусім про порядок і успіхи зорганізованого життя, про добрий приклад, здорові ідеї, успішну працю і досягнення. А ці обов'язки лежать на керівному активові. Цілому активові, всіх національних середовищ. Скидання вини одним на одного нічого не розв'яже, бо потрібно шановним національним патріотам сісти за спільний стіл і домовитись. Більшість же ініціятиви в цій справі лежить, мабуть, на людях, що претендують на кваліфіковану більшість. Бо більшість у керівництві є пропорційно до більшої, а не меншої відповідальности за стан речей.

Кортить посперечатися з твердженням „Лиса Микити" в останньому його числі, що конвенція УНСоюзу була пробою „співпраці" певних середовищ, а конґрес УККА мав би бути прем'єрою цієї співпраці. Бо прем'єра — це довершення всіх проб і репетицій, а вона ще перед нами. Аж моторошно подумати про національну солідарність при повній розгрі, яка ввижається на обріях. Це — Світовий Конґрес Вільних Українців і справа ДЦ УНР в екзилі. Не у гнів „Лиса" можна поставити твердження, що конґрес УККА — це чергова проба вже на сцені, а повна драма ще прийде.

Лишається вирішити питання, чи проба була вдала чи провалилась. Усе залежить від того, чого саме ми хочемо очікувати від Світового Конґресу і майбутньо-

(Закінчення на стор. 3-ій)

УБИВСТВА СЕРЕД СТУДЕНТІВ

Недавно преса принесла прикре повідомлення про те, що кожного року приблизно тисяча студентів коледжів і університетів кінчають життя самогубством. Досі ця справа не звертала особливої уваги суспільности, яке не турбувалося тим, що зростаюче число студентів розчаровується в житті внаслідок неуспіхів у науці, уживання наркотиків і алькоголю або сексуальних експериментів.

Але тепер, коли потверджено, що число самогубств щорічно зростає, і кругло 9,000 студентів перебувають в такому психічному стані, що кожної хвилини можуть покінчити з своїм життям, — вирішено над цією проблемою застановитися, і то тим більше, що кількість зареєстрованих нервовохворих студентів становить понад 90,000.

Згадані вище статистичні дані взяті з жовтневого числа студентського журналу „Модерейтор", зі статтею його видавця і редактора Філіна Р. Верделла на цю тему. Верделл пише, що з-поміж 6,500,000 студентів ЗДА значний відсоток має різні емоційні проблеми. Ці молоді люди вимагають лікування, але лікувальні можливості в академічних школах такі обмежені, що лише половина потребуючих може користати з медичної опіки.

Редактор Верделл скликав у цій справі пресову конференцію у Вашинґтоні, в якій взяли участь також фахівці нервових недуг.

Директор Центру в справах самогубства у Лос Анджелесі д-р Едвін Шнайдман вважає, що подане Верделлом число самогубств (1000) — дещо применшене. На його думку, найбільше самогубств між студендами буває перед і під час іспитів. На вищих роках студій відсоток самогубств більший, як на перших роках, між початківцями.

Смертні випадки між студентами поділяються так: 37 відсотків — нещасливі випадки і 34 відсотки — самогубства. Статистика показує, що число смертних випадків внаслідок самогубства між студентами на 50 відсотків більше, як між усіма іншими групами населення цієї країни. Уряд Публічного Здоров'я оцінює, що в ЗДА на 100,000 населення вмирає щороку внаслідок самогубств 11.6 особи. В 1965 році внаслідок самогубств згинули 22,560 осіб.

Лікарі - психіятри вказують на те, що також і в Японії високий відсоток студентів академічних шкіл гине внаслідок самогубства. Там діється це тому, що молодий японець, який не зможе закінчити високої школи, засуджений на життя на нижчому економічному рівні. В Америці відпадає ця причина самогубства, бо тут фахівці - робітники часто мають вищі заробітні платні, як ті особи, які закінчили коледжі.

Але і в цій країні неуспіх в науці депримуюче впливає на психіку, головним чином студентів перших семестрів. Часто буває, що студенти-початківці переконуються вже на першому році навчання, що вони не є такими „передовиками", за яких їх уважали в гайскулах. І цей факт спричиняє в цих студентів психічне потрясення, хоч, очевидно, не всі вони є кандидатами на самогубців.

Дослідники проблеми самогубств домагаються більшої волі для студентів, чого вимагають і самі студенти від академічних властей. Але завелика свобода в шкільних гуртожитках може мати і злі наслідки для молодих людей, які, вийшовши з-під контролі батьків, нагло дістали можливість робити все, що їм подобається. Ці студенти в умовинах необмеженої свободи можуть занедбувати науку, а це в результаті викликає у них песимізм, що може спонукати до розпачливого кроку.

Д-р Ґрегем Блейн, головний психіятр Гарвардського університету, вказує на те, що також уживання різних наркотиків зле впливає на психіку студентів. Зачасте вживання нібито нешкідливих насонних пігулок погіршує психічний стан людини. Те саме відноситься й до поширеного тепер між студентами „ЛСД", що спричиняє добрий настрій в осіб, які вживають цього нібито невинного наркотика.

Однак д-р Ґрегем Блейн заявляє, що причини до паніки ще немає. Поважне число самогубств між академічною молоддю — тільки осторога, така сама, якою є видимий над водою вершок льодовика. Це — сиґнал, що студенти коледжів і університетів потребують пильнішої медичної опіки, про яку мусять подбати проводи академічних шкіл.

ЛУКА ЛУЦІВ

ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІЯЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

(97)

Ми згадуємо про це оповідання тому, що совєтські автори, пишучи про нього, кажуть, що Франко в „Різунах", у „Гриць і панич" та в „Герой по неволі" намагається „у живих, повнокровних образах донести патріотичні ідеї до читача, показати народ головною рушійною силою історії" (Кобилецький, ст. 99). Оце твердження Кобилецького свідчить про те, що він не читав „Різунів", в яких є „живий повнокровний образ" але з життя панни Юльки і пана „Броніслава, який буде в неї тонко свистати!"

Немає також того всього, про що пише Кобилецький, і в оповіданні „Гриць і панич" та в „Герой по неволі", бо це друге оповідання є одним розділом знаної нам повісти „Лель і Полель", в якому батько Владка і Начка Калиновичів рятує панну — польську повстанку у Львові 1848 р., хоч цього зовсім не плянував, і з якою його пізніше одружила польська графиня.

Не виступає народ як „головна рушійна сила" в оповіданні „Гриць і панич". Це оповідання, яке дехто називає повістю, має двох героїв: панича Нікодима Пшестшельського і сільського парубка Гриця Тимкова. Вони приятелі, панич намовив Гриця до повстання проти Австрії за відбудову Польщі. Але Гриць побачив, що це несправедливе діло, та проте не відмовився рятувати панича в біді під час повстання Шелі в 1846 р.

Кінчиться цей твір тим, що в 1848 р. у Львові стоять проти себе панич Нікодим і Гриць. Панич на барикадах кричить до повстанців: „Нєх жиє Польска неподлеґла!" Гриць в рядах австрійського полку, який ліквідує повстання. І ось Гриць думає зовсім не так, якби мав думати революціонер. Він не приєднується до революції, він відчуває національні кривди, які поляки завдавали українському народові. Отже лінія фронту між поляком Нікодимом і українцем Грицем поведена на національній основі:

„Щось страшне, болюче ворухнулося в Грицевій душі. Перед ним промигнуло батькове лице, сумне та знесилене, як було того пам'ятного вечора після панських побоїв, і його слова: „Панським гарним словам не вір, їх обіцянки май за нізащо, пам'ятай, що їх Польща, то хлопське пекло!" І чи не правду мовив батько? Адже ось тут коло нього лежать постріляні хлопські сини, а їм бач чого забагається!

Ці міркування були якісь наглі блиски в Грицевій голові, якісь конвульсійні рухи в його серці. Рівночасно з ними, майже несвідомо, машинально, його руки вхопили карабін, підняли його, навели . . . Майже не міряючи, він потягнув за курок. Грюкнув вистріл, і трафлений в саме серце Нікодим Пшестшельський на лице повалився з барикади" (ст. 179-180).

Гриць дістав медалю за хоробрість, і на просьбу старого батька його звільнили з війська. Та ще треба згадати, що Гриць вертається на село свідомим українцем, який мав відвагу перед самим генералом Йосифом Бемом у Львові заявити, що він „русин, і Польщі добиватися не хоче".

— Цо? Цо? Цо?

Генерал мов вухам своїм не вірив.

— Ти русин? Що це значить

— Ви поляки, для вас поляк те саме значить, що для мене русин.

— Цо? Цо? Цо? — загуло ціле товариство.

— Алеж хлопче! — скрикнув добродушно полковник, — поляк а русін, то вшистко єдно.

— Русин, то тільки часть польського народу, — гукав хтось із товариства.

— Польща то наша спільна мати, русинів і поляків.

Та Гриць не зрадив своєї народности, хоч давніше він у всьому слухав панича Нікодима і помагав йому в його конспіраційній роботі та „з незрівняним геройством витерпів важку кару за нього, але не зрадив його" (IV, Б, 167).

Є. Кирилюк у згаданім творі про Франка на 336-ій сторінці не хоче признати того, що Гриць розійшовся з паничем тому, що він був „русином" (українцем), а панич хотів будувати Польщу на українській землі. Кирилюк уважає за причину розриву між приятелями Грицем і Нікодимом тільки соціяльну несправедливість. Він пише: „Складними взаєминами між Грицем і паничем, трагічною кінцівкою письменник хотів показати основну причину невдачі, поразки і цього (1846-1848), і попереднього (1830-1831), і наступного (1863) національно-визвольних повстань — неспроможність керівників повстання докорінно розв'язати селянське питання". В цій справі сільський юнак Гриць є свідомішим українцем, як проф. Є. Кирилюк. Нікодим командує на барикаді і кричить „Нєх жиє Польска нєподлеґла", а Гриць знає, що „їх Польща — то хлопське пекло", і сміливо сказав генералові Бемові таке: „Ви поляки, для вас поляк те саме значить, що для мене русин".

Це оповідання, написане в 1898 р., основане на історичних джерелах, як про це автор пише в передмові до збірки „З бурхливих літ" (1903), в якій вияснює прикмети літературних творів з історичними сюжетами:

„Белетрист ловить на лету самі явища у вихрі історичних подій, він хапається за індивідуальність, виточуючи її, мов червону нитку з різнобарвної тканини, і тільки на тій індивідуальності, мимохідь, немов рикошетом показує великі історичні події, дає нам глядіти на них ніби через невеличке віконце.

(Далі буде)

ПРОТОКОЛ

26-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

що відбулася в готелі „Шерман Гавз" в Шикаґо в тижні від 16-го до 21-го травня 1966 року

(9)

(Продовження)

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ДМИТРА ШМАҐАЛИ

„Обов'язки головного радного впродовж чотиро - річної каденції я виконував згідно з постановами статуту та моїми силами і знанням в користь УНСоюзу і його членства. Я був приявний на трьох річних засіданнях Головного Уряду, на яких складав звіт зі своєї діяльности в окрузі Клівленду і брав участь в дискусіях над звітами і в нарадах. В 1962 році Клівлендська округа відбула 4 засідання. 5-го травня їздив я до Ембридж, де відбувся „Бовлінґ турнір" Відділів УНСоюзу. 10-го червня їздив я до Акрон на 50-літній Ювілей 295-го Відділу. 8-го липня репрезентував я УНСоюз на зустрічі української молоді СУМА в Клівленді. 26-го серпня репрезентував я УНСоюз на Конвенційному бенкеті Української Католицької Молоді в Клівленді. 3-го вересня я склав привіт від уряду УНСоюзу на посвяченні нової церкви в Акрон. 9-го вересня був я на посвяченні прапорів 112-го Відділу УНСоюзу в Клівленді. 30-го вересня їздив я до Форд Сиiті, до 63-го Відділу УНСоюзу, що обходив 60-літній Ювілей, і там я мав головну промову. 8 і 9-го жовтня я був представником запомогових організацій в стейті Огайо на Конвенції в Клівленді. 21-го жовтня їздив я до Лорейн до 233-го Відділу УНСоюзу, що обходив 25-літній Ювілей. 28-го жовтня був я на 50-літньому Ювілею 336-го Відділу УНСоюзу в Клівленді. 1963 року Клівлендська округа відбула 5 засідань. 11-го травня в Клівленді відбувся турнір „бовлінґ". Брали в ньому участь 38 дружин, а в бенкеті 300 осіб. Я брав також участь і мав слово до учасників. 7-го вересня був на 50-літньому Ювілею 364-го Відділу УНСоюзу в Клівленді. 7-го і 8-го жовтня був я представником на Конвенції Братських Допомогових Організацій стейту Огайо в Клівленді. 24-го листопада їздив я на збори до округи Пітсбурґа. В р. 1964 Клівлендська округа відбула 8 зборів. Обласний організатор Володимир Гірняк помагав багато відділовим урядникам організувати нових членів до УНСоюзу. Його поміч була дуже успішна. Клівлендська округа відсвяткувала 70-річний Ювілей УНСоюзу. На Ювілею реферували головний редактор „Свободи" Антін Драган і головний радний Мирон Куропась. Були чужі представники і складали привіти посадник міста Клівленду Локар, посадник міста Парми Дей і конґресмен Фіген. 70-літній Ювілей відбувся дуже урочисто. Клівлендська округа відбули союзові дні в 1962, 1964 і 1965 рр. На цих союзових днях завжди був хтось з головних урядників і в своїх промовах додавав охоти до дальшої праці для УНСоюзу. 13-го березня їздив я до Янґставн на окружні збори УНС. 10-го травня був я на прийняттю місцевого 112-го Відділу і мав промову про заслуги 70-літньої праці УНСоюзу і його членів. 16-го травня їздив я до Дерілим на союзовий турнір гри в круглі. 31-го травня їздив я до Янґставну на 70-літній Ювілей Округи УНСоюзу. 1965 рік Клівлендська округа відбула 6 засідань. Округа була активна в організуванні нових членів перед Конвенційним роком. В травні їздив я до Янґставну на союзовий турнір гри в круглі. В липні я репрезентував УНС на посвяченні Оселі СУМА. У вересні 1965 р. я репрезентував УНС на посвяченні Оселі Пласту. У вересні Клівлендська округа відбула Секретарські Курси; 17-го - 18-го і 19-го вересня курсами проводили головний секретар д-р Я. Падох, В. Сохан і обласний організатор В. Гірняк. В жовтні я репрезентував на Конвенції Братських Запомогових Організацій у стейті Огайо в Клівленді.

Зі всіх вище згаданих репрезентацій я зложив протоколи до Головної Канцелярії УНСоюзу. У річній каденції відвідували Клівлендську округу головний секретар д-р Я. Падох, головний предсідник Йосип Лисогір, головний касир Роман Слободян, головний місто-предсідник інж. Степан Куропась, головний редактор „Свободи" Антін Драган, головний радний Мирон Куропась, обласний організатор В. Гірняк. Всі згадані відвідувачі принесли користь для Округи Клівленду, бо кожен привіз щось нового і відсвіжували місцеву працю. Моя рекомендація, щоб надалі головні урядники відвідували і додавали охоти Відділовим урядникам до праці в їх власній Окрузі. Моя повинність подякувати вище згаданим головним урядникам за їх щиру працю. Належиться велика подяка п. В. Гірнякові, як обласному організаторові. Він приїжджав, побув якийсь час і від'їжджав у друге місто до праці. Кожен раз його побут був успішним щодо організування нових членів до УНСоюзу. Мені припала честь бути головою Клівлендської Округи через каденцію. При нагоді дякую управі Округи і всім представникам і відділовим урядовцям за їх чесну працю і згоду в Клівлендській окрузі. Так само припала мені честь бути головою місцевого комітету збірки на пам'ятник Тарасові Шевченкові у Вашинґтоні.

Дякую від Комітету збірки за щиру працю. У Клівлендській окрузі УНСоюзу панує згода і щира співпраця. На всіх вище згаданих зборах ми кааали про добро УНСоюзу і його членства і взагалі про українські справи Округа закупила дві англомовні Енциклопедії і передала до Джан Карол університету. Ми вплатили даток до УККА 25 дол., на посвячення Оселі СУМА дарували 50 дол на посвячення Оселі Пласту — 50 долярів.

Я завжди був готовий служити порадою та поясненнями тому, хто тільки мене питав про справи УНСоюзу. У своїй праці я звертав увагу передусім на те, що УНСоюз є такою необхідною складовою частиною нашого громадянського життя, що дбати про його добро і розвиток — це значить дбати про пожвавлення і поширення всього громадського життя.

Бажаю світлій Конвенції якнайкращих успіхів в нарадах на добро УНСоюзу, його членства і всього українського народу. Слава Україні!

Головний радний Дмитро Шмаґала виголосив таке слово у доповненні до свого друкованого звіту:

„Хвальна Президіє, Вископоважані Делеґатки і Делеґати! Я певний, що кожний з Вас читав друковані звіти, бо хотів знати, що урядовці робили. У наших звітах немає всіх даних про нашу працю, бо це вимагало б багато більше місця. Головні радні не лише беруть участь у річних засіданнях, але і працюють на терені своїх округ. Ми в Клівленді маємо Окружний Комітет вже 24 роки, бо він був заснований ще тоді, коли УНСоюз не мав таких окружних організацій. Я мав честь бути в цій окрузі головою впродовж цих 24 років. Головний предсідник і головний секретар говорили у своїх звітах про наших організаторів. Певно, що організатори багато працювали і багато зробили. Але гол. предсідник і гол. секретар не згадали про потребу таких Окружних Комітетів у всіх осередках, та що таким Окружним Комітетам треба дати поміч, бо Окружні Комітети дають велику поміч організаторам у приєднуванні нових членів. Тому треба на будуче більше дбати про ці Окружні Комітети. Я хочу тут подякувати всім представникам Відділів нашої округи за їх готовість співпрацювати зі мною та згідливість між собою.

Ми називаємо нашу організацію Батьком-Союзом. Коли я став членом УНСоюзу, то він був тоді ще лише нарубчаком. Ми зробили його опісля батьком. Ми раді, що він є тепер нашим батьком і що він дає нашим дітям поміч. Яку поміч і скільки зробив УНСоюз добра для народної справи, Ви самі найкраще знаєте. Кожний урядовець УНСоюзу, який працює для УНСоюзу, напевно розуміє, що він теж працює для української справи. Без УНСоюзу ми тут в Америці і Канаді були б дуже бідні і бідна була б наша українська справа. Слава Українському Народному Союзові і його членству, яке вміло до того довести, що маємо тепер силу. На цій Конвенції я хочу тільки побажати Вам, Шановні Делеґати, тої любови і тої згоди, яку ми ма мали через 20 років в Клівлендській Окрузі. Згода принесе найкращий успіх для УНСоюзу і українського народу.

Я був головним радном УНСоюзу 25 років. Сьогодні хочу подякувати всім, що мене вибирали і що не вибирали. Я дякую всім і заявляю, що я більше не кандидую. Не тому, що я не можу працювати, але тому, що мені вистачає 25 років і треба допустити других, щоб взялися до праці. Я зі Союзу не виступаю і не кажу, що не буду для Союзу більше працювати. Я буду працювати, скільки я буду могти і буду допомагати нашій окрузі."

WILLIAM B. HUSSAR, SUMREME ADVISOR

It is with great pleasure that I take this opportunity to thank the delegates to the 25th UNA Convention at New York City, for the high and distinguished honor and confidence they placed in me in re-electing me to the office of Supreme Advisor.

This part of my report has to deal with some of the many activities in which I have participated during the last four years, not only for the benefit of the Ukrainian National Association, but also for the good of our Ukrainian Community as a whole.

In May 1962, at the request of the Supreme President, Mr. Joseph Lesawyer, I had the honor of representing the UNA at the Ukrainian Youth League of North America National Sports Rally held in Johnson City, N.Y. There I had the pleasure of addressing this wonderful gathering and help distribute the trophies to the winners.

On September 30, 1962 I spoke in Rome, N.Y. at the 45th anniversary of UNA Branch 121. I spoke on the role of the Ukrainian-American youth in the Ukrainian National Association.

I also called a meeting of all the UNA Branches and all other Ukrainian organizations in Rochester, N.Y., for the sole purpose of starting a fund drive for the Taras Shevchenko Monument to be built in Washington, D.C.

In April 1963, the annual meeting of the Rochester-Auburn District was held. We were very fortunate to have Mrs. Anna Herman, Supreme Vice-Presidentess of the UNA as the guest speaker.

On May 3, 4, and 5, 1963 the Ukrainian Youth League of North America National Sports Rally was held in Rochester. I was given the honor of presenting trophies to the winners. It was heartwarming to observe the happiness of the individuals receiving this small token for an outstanding performance in the sport of his choice.

Mr. Joseph Lesawyer was the guest speaker. As in the past year, the Ukrainian National Association donated the trophies.

In October 1963, Branch 367, Zaporozska Sitch Society of Rochester, which has an enrollment of over 700 members and is the largest UNA branch in Rochester, celebrated its 50th Golden Anniversary. Guest speakers at this event were Mr. Antin Dragan, Editor of "Svoboda," and Mr. Zenon Snylyk, editor of "The Ukrainian Weekly."

On November 9, 1963, I had the pleasure of attending the celebration of the Ukrainian National Home, Branch 38 in Auburn, N.Y. Rings were given to the members with 25 years of service to the organization.

Also in November, Branch 217, St. Josaphat's Society, celebrated their 55th anniversary. It was my privilege to introduce the two very qualified and distinguished guest speakers, Mr. Zenon Snylyk and Dr. Jaroslaw Padoch, Supreme Secretary of the UNA. Merit certificates were given to officers and members of long service.

The 70th anniversary of the Ukrainian National Association was held February 24th. At this very well attended affair the UNA members in Rochester had the great pleasure to listen to our Supreme President, Mr. Joseph Lesawyer, who was the guest speaker.

The UYL-NA National Sports Rally was held at Soyuzivka, May 22-24, 1964. This event drew many hundreds of Ukrainians from all over the eastern part of the U.S. Mr. Joseph Lesawyer, Supreme President of the UNA, distributed the trophies with the assistance from Supreme Advisor Andrew Jula and myself. Mr. Zenon Snylyk, himself an outstanding athlete and Olympian, was the main speaker.

As Chairman of the Taras Shevchenko Monument Fund Drive from the Rochester area, I was also appointed to head the Rochester delegation to the unveiling ceremony on June 27 in Washington, D.C. This was truly a great event in the history of our Ukrainian people. This great event will remain in the memory of all who witnessed it for many years to come. Much credit for this great accomplishment must go to many UNA Officers and its members in every city of the U.S. and Canada.

The Ukrainian Youth League of North America held their annual convention also in Washington, D.C., over the Labor Day Weekend. The highlight of this event was the placing of a wreath on the grave of the late President John F. Kennedy at Arlington National Cemetery. A wreath was also placed on the Taras Shevchenko Monument on that same day. Banquet guest speaker was Supreme Secretary, Dr. Jaroslaw Padoch. Also in attendance was Mrs. Helen B. Olek, Supreme Advisor from Chicago.

On November 15, 1964, Branch 316 of the Ukrainian Civic Center held their 55th anniversary. Dr. Jaroslaw Padoch was the guest speaker. Highlighting this event was an exhibit of many publications, sports, cultural and fraternal records preserved by the Ukrainian Civic Center. I was amazed at the records kept by this organization for over 55 years. They were put on display for the gathering to see.

The UYL-NA Sports Rally was held in Syracuse, N.Y. This was one of the largest Ukrainian athletic events ever held. I extended greetings from the officers and members of the UNA to this large gathering.

Allentown, Pa., was the site of the annual UYL-NA Convention which will be long remembered by me. Here is where our Supreme Advisors took an active part. Mr. Andrew Jula, Mrs. Helen Olek and I, as well as the Supreme President, Mr. Joseph Lesawyer, attended this event.

In the past years I have attended all annual sessions and sought to furnish advice to the best of my ability. The big task which was placed on me, together with Mr. Andrew Jula and Mrs. Helen Olek, was to run the First Annual UNA National Bowling Tournament.

Much of this year was spent in making plans for this tournament which is to be held on April 29th and 30th, 1966 in Aliquippa, Pa. Our goal is for sixty-five men's teams with a cash prize of $500 for first place, and a $200 first prize for women based on twenty women's teams. Other prizes will be added with the amount of entries that are received. This tournament is open to any active UNA member.

Finally, my participation in many local organizations such as the church committee, the UCCA, youth organizations, Social and sports groups has always been an important part of the UNA. I'm presently secretary of Branch 289 in Rochester, a job that I have had for the last 22 years. I'm very proud of the fact that as Chairman of the Taras Shevchenko Memorial Committee in Rochester, the sum of over $8,000 was raised. I'm also proud of the fact that UNA Branches played an important part in attaining this goal, and were all represented in Washington, D.C.

In conclusion, I wish to extend my appreciation to the members of the Supreme Executive Committee, the editors of "Svoboda" and "The Ukrainian Weekly," for cooperation and consideration they have given me.

To the assembled delegates at this convention, in Chicago, may I extend my best wishes for a most successful and worthy convention. Remember that all action taken by you, the delegates, will determine the new officers for the next four years. So choose wisely for the benefit of yourself, your community, and for the good of the Ukrainian National Association.

Upon returning to your homes, don't forget to help your local officers in carrying out the responsibilities that may fall upon them in the future.

I have enjoyed working for the UNA, and I do want to thank all the local branch officers for the cooperation that was always given me in the past. We will set new goals to achieve in the next four years, and with the help of all our members these goals can be attained, making every Ukrainian proud of his social, cultural, and fraternal organization.

Головний радний Василь Гуссар усно додав декілька заввag. Він ствердив, що всі важніші дані про виконану ним працю були подані у друкованому звіті, що його всі одержали і напевно вже прочитали. Він сказав, що він старався виконати прийняті на себе обов'язки совісно, та що його праця у ділянці спорту та в організації спортових союзових турнірів дала бажані успіхи і користі УНСоюзові. На його думку, спортові імпрези УНСоюзу є дуже потрібні для УНСоюзу та його молоді і тому їх конче треба продовжувати. Вкінці він подякував усім, які співпрацювали з ним у виконуванні цих його союзових обов'язків, серед них у першу чергу головним радним Ґалині Олек і Андрієві Джулі. Всім делеґатам побажав промовець, щоб вони відповідно могли відсвяткувати вже внедовзі 75-літній ювілей праці УНСоюзу.

Після цього звіту предсідник Конвенції Іван Флис передав провід нарадами заступникові предсідника д-рові Богданові Гнатюкові. Перебираючи провід, д-р Б. Гнатюк подякував делеґатам за його вибір на цей пост заступника предсідника і попросив до слова наступного звітодавця, головного радного Андрія Джулу.

ANDREW JULA, SUPREME ADVISOR

It is most gratifying to announce to the assembled delegates of the Ukrainian National Association, who have come to Chicago, Illinois for the 26th Convention, that our organization has grown in membership and assets during the past four years and that we have maintained our position as the largest Ukrainian fraternal benefit society in the United States and Canada.

With deepest sympathy I note that two of my fellow colleagues on the Supreme Board of Advisors, are not with us to celebrate this achievement. The Executive Officers, Supreme Auditors and Supreme Advisors and you delegates will remember the dedicated work of our deceased members, Bohdan Melnyk, of Montreal, Canada; and Helen Stogryn of Philadelphia, Pa., and the wholehearted contribution of so much of their time and talent towards building up our organization.

During 1962, I represented our Association, together with Mr. Dmytro Szmagala, at the 60th jubilee of Ford City, Branch 63. Together with our Supreme President, Joseph Lesawyer, I attended the golden jubilee of Branch 230 in Youngstown, Ohio. In July, 1963, Roman Slobodian, our Supreme Treasurer came to my area to help the members of Branch 113 in Derry, Pa., celebrate their 60th anniversary. A few months later, in the month of September, Joseph Lesawyer, our Supreme President came to my little town of Ambridge and with Branch 161 we celebrated our 45th anniversary. Although these branches are long in existence, they have not decreased in membership, but have made very substantial gains in both membership and assets. They have beautiful lodge homes and they actively promote all aspects of our Ukrainian heritage in their respective communities.

In 1964 at the 44th annual session of the Pennsylvania Fraternal Congress, we had the great pleasure of having a Ukrainian fraternalist elected President. She was Mrs. Stephanie Wochock, Supreme Treasurer of the Providence Association of America. At the same session, I was elected to the Executive Committee and re-elected to the board at the 45th convention, which was held on November 8 and 9, 1965 in Philadelphia, Pa.

During my tenure in office, regional rallies for Western Pennsylvania were held by the Ukrainian National Association branches. They were always well attended and constructive ideas were presented for the betterment of our Soyuz. At each rally, a representative from the Executive Board was in attendance.

The Penn-Ohio Bowling Tournament has been a success during each year the event was held, either in Ohio or Pennsylvania. On April 29 and April 30, 1966, our First Annual Ukrainian National Association Bowling Tournament was held in Aliquippa, Pennsylvania. Since my written report for this convention had to be in for publication before the tournament took place, an additional report will be given to the assembled delegates at the convention. It will be submitted by the Sports Committee, which was elected at our annual session of May, 1965. This committee has as its chairman, William Hussar, of Rochester, N.Y., Vice-chairman, Andrew Jula of Ambridge, Pa., and its secretary, Mrs. Helen B. Olek of Chicago, Ill.

We in Pittsburgh and Western Pennsylvania are happy to have had the honor of being the first in the country to celebrate the 70th anniversary of the founding of our organization. It was attendtd by a capacity crowd of members and through the efforts of Michael Komichak, director of the Ukrainian American radio hour, a live broadcast of the speeches was carried over the air for those members who could not attend this gala affair. Our Supreme Auditor, John Kokolski made the trip from Woonsocket, Rhode Island to deliver a very inspiring talk in both Ukrainian and English on the history of our organization.

Throughout my area many of our memebrs are very active in American politics and many of them hold high office in the local, county and state governments.

Through you, the assembled delegates who have come for our 26th Convention to this windy city of Chicago, which incidentally is the first time that a convention of the Ukrainian National Association is being held so far West, I wish to thank the delegates of the 25th Convention for electing me to the board of Supreme Asvisors. To everyone present I wish a pleasant stay, and trust that your deliberations and new ideas will be of utmost help in keeping our organization in the forefront as the largest and richest Ukrainian fraternal in the United States and Canada.

До друкованого звіту головний радний Андрій Джула додав:

„Коли я вибирався на Конвенцію, моя жінка так казала мені: Андрію, не балакай там багато. До мого друкованого звіту в англійській мові додам тільки, що я дуже дякую, зі щирого серця, комітетові з Аліквіпи, який зробив велику і гарну роботу, що й принесло велику користь УНСоюзові та його молоді. Я думаю, що ми повинні продовжувати цю спортову акцію. Ми повинні дати нагоду різним містам — осередкам організувати такі турніри, на які ми всі приїдемо і будемо допомагати їм працювати для нашої молоді. Відділи нашої округи постійно піддержують активність молоді. Ми в Ембриджі маємо дуже успішну спортову програму і закликаємо інші осередки робити це саме. Берімося до праці. Пам'ятаймо про клич: Більше діл, а менше слів".

ANNA CHOPEK, SUPREME ADVISOR

The duties of a Supreme Advisor are not well defined by the by-laws of the Ukrainian National Association. During my term of office, I have tried to promote good public relations with respect to the Ukrainian National Association and to further its interests at all times.

The following is a brief resume of my activities.

In August of 1962, I was at the opening of the Ukrainian Cultural Courses at Soyuzivka, where I had an opportunity to address the students.

In September of 1962, while attending the Convention of the Ukrainian Youth League of North America being held at Miami Beach, Fla., I was privileged to represent the Ukrainian National Association and to make a presentation of a $100 check to the UYL-NA Foundation, Inc. I spoke to the assembled banquet guests about how much the Ukrainian National Association had done for the League during the period of its existence.

In September of 1962, I attended the 10th anniversary commemoration by the Boston branch of SUMA, and extended greetings from the UNA.

On November 3, 1962, I represented the Ukrainian National Association at the annual meeting of the New England Fraternal Congress which took place at the Hotel Vendome in Boston. There were 22 fraternal societies represented at this meeting.

During the year, many meetings were held with officers and representatives of Branches 307, 238, and 374 of Boston, to arrange for the celebration of the 70th anniversary of the UNA. A banquet and a dance were held in May of 1963, at which Dr. J. Padoch, Supreme Secretary, was the principal speaker in Ukrainian, and Mr. John Kokolski, comptroller, spoke in English.

In 1963, I attended the ground-breaking ceremonies in Washington, D.C., in connection with the erection of the Taras Shevchenko monument.

In January of 1964, I was present at the signing of a proclamation of Ukrainian Independence by Governor Endicott Peabody, and was the principal English speaker at the annual celebration under the auspices of the Ukrainian Congress Committee.

In June of 1963, I attended the summer meeting of the New England Fraternal Society, held at Farragut Hotel at Rye Beach, N.H.

On June 29, 1963, at the request of the executive board, I represented the Ukrainian National Association at the 13th annual congress of the American Latvian Association, held in Boston.

On December 7, 1963, I attended a meeting of the New England Fraternal Congress at the Hotel Carpenter in Manchester, New Hampshire.

On May 24, I was present at a banquet sponsored by Branch 238 of Boston at which Mr. Nicholas Dawyskyba, former secretary of the Branch, former Supreme Advisor, and a devoted and ardent fraternalist was honored. Mr. Roman Slobodian and Mr. John Kokolski were the main speakers.

June 27, 1964 was a very important date for the Ukrainians of the United States, for it was on this day that the Taras Shevchenko monument was dedicated in Washington, D.C. I was very proud to be able to participate in this dedication, with all the officers of the Ukrainian National Association, and as a Ukrainian, very appreciative of the part the Ukrainian National Association played in making this day possible. The vast amount of publicity on the pages of its official publications, "Svoboda" and "The Ukrainian Weekly," helped in making this event the tremendous success it was.

During the year of 1964, the officers of our three branches in Boston had many meetings, and formulated plans for a UNA program for the youthful Americans of Ukrainian descent. Arrangements were made for a Ukrainian Hootenany to be held on November 14, 1964. Posters were made, tickets printed, advertising was had and much enthusiasm for the program was promoted. However, due to the death

of the Ukrainian political leader, Col. Andrew Melnyk, during the week of the scheduled event, the affair was cancelled because it was deemed to be disrespectful to his memory to have such a gala program at that time.

During the latter part of 1964, at the request of the executive board, I spent considerable time in straightening out the affairs of Branch 374, which had been suspended because dues were not being sent in regularly. Many lessons can be learned from the difficulties experienced by this branch.

The main reasons for the difficulties were as follows:

(1) The branch did not have monthly meetings.
(2) Individual members expected the secretary to visit their homes to collect dues.
(3) The officers other than the secretary took no responsibility for branch affairs.
(4) The branch did not have a list of up-to-date addresses of its members.
(5) The executive office of the UNA does not send monthly statements to the branch, if the statement for any previous month has not been sent in.
(6) The secretary was reluctant to suspend a member who was late in making his payment.

After I had several meetings with the secretary of the branch, a special meeting with the members, and after assisting the newly elected secretary in preparing statements for the home office, the branch eventually emerged from its chaotic situation. In fact, in October of 1965, I was invited to a Tea sponsored by this branch, and had an interesting question-and-answer period with the members.

On December 5, 1964, I represented the Ukrainian National Association, together with Mr. Nicholas Dawyskyba, former Supreme Advisor, and Mr. John Woloschuk, who represented Branches 238 and 374, respectively, at the annual meeting of the New England Fraternal Congress at the Hotel Lenox in Boston.

On January 29, 1965, I attended an annnual meeting of the executive board of the New England Fraternal Congress, as director, having been elected to that post at the previous annual meeting.

On May 6, 1965, I represented the UNA at a meeting of the Boston branch of the Ad Hoc Committee on Human Rights and Genocide Treaties.

On June 26, 1965, I attended the summer meeting of the New England Fraternal Congress at Sea Crest Hotel in North Falmouth, Mass. I was accompanied by Mrs. Ann Remick, secretary of Branch 238.

In May of 1965, I attended an anniversary banquet of the Zaporzska Sitch Society, in Woonsocket, R. I. This branch, one of our oldest branches of the UNA, honored those individuals who had been members for over 50 years. Mrs. Remick also accompanied me on this occasion.

In July of 1965, in conjunction with the New England Fraternal Congress, the three branches in Boston invited our young members of under 12 years of age to a free baseball game between the Boston Red Sox and Chicago. The UNA sent us some beautiful emblem patches which the youngsters wore with a great deal of pride. Mrs. Ann Remick, her husband Michael, Mr. Wolodymyr Fedoriw, the secretary of Branch 374, Mr. Joseph Rauchuck, and I arranged for the transportation of the children to the ballpark and provided them with refreshments. This sort of activity with the very young members of our branches should be encouraged.

In September of 1965, I attended a meeting of the executive committee of the New England Fraternal Congress. At this meeting I was instrumental in securing an invitation for a performance by Ukrainian dancers at the coming annual meeting of the New England Fraternal Congress at Hotel 1200 Beacon St. on November 20, 1965. The UNA sponsored the appearance of the Ukrainian dancers from the Boston SUMA branch, most of whom were members of our various branches in Boston. They were under the direction of Michael Frankiwsky (a member of Branch 307) and gave a very fine performance to the delight of everyone in the audience. Mrs. Ann Remick and Mr. Wolodymyr Fedoriw were present for the entire convention.

At the request of the executive office, Mrs. Demydchuk and I attended the convention of the Ukrainian National Women's League of America which took place in New York City on November 26 and 27 of 1965. This was a very worthwhile representation and showed that the UNA is aware of the great role women play in our Ukrainian community life. The highlight of the convention was the display of the beautiful court dresses worn in the era of the Ukrainian princes all of which had been hand made by its members.

On November 26, 1965, I attended a meeting of the representatives of various New York branches, held in the Ukrainian National Home.

During the period of my report I attended three annual meetings of the executive board of the UNA in Kerhonkson, N. Y., and participated actively in its deliberations.

During the year 1965, I met many times with members of the various branches in Boston, at which meetings we discussed problems relating to the UNA. Plans also have been made for a pilgrimage to Soyuzivka which should take place in the Spring or Fall of 1966.

I attended the ceremonies in Washington D. C. in 1965 in connection with the sealing of the documents in the Taras Shevchenko monument.

My report shows attendance at many meetings of the New England Fraternal Congress. Attendance at these Congresses is very important because they keep us abreast of new laws passed in our states concerning fraternal societies, and the discussions had at these meetings are helpful in understanding the problems facing the fraternal today.

At this time I would like to thank you for having elected the UNA. It was a pleasure to represent the UNA these past me to office as Supreme Advisor at the last convention of years as Supreme Advisor, for it is an organization of which anyone of Ukrainian ancestry can justly be proud.

До друкованого звіту додала головна радна Анна Чопик наступне:

„Шановна Президіє, Головні Урядовці і Делеґати!

В першу чергу щиро дякую за те, що Ви вибрали мене попередньої Конвенції до Головного Уряду. За останніх чотири роки я старалася гідно репрезентувати УНСоюз перед українськими і американськими організаціями в Бостоні, Вунсакет і околиці Нової Англії, як теж на конвенціях молоді в Маямі і Союзу Українок в Ню Йорку. Спеціяльно приємно було мені репрезентувати УНСоюз на Конвенції Союзу Українок і, як мені здається, це був перший раз, що УНСоюз вислав дві жінки з Головного Уряду, як своїх репрезентантів. Також і в будучності УНСоюз не повинен забувати про жінок, які становлять 40 процентів членства УНСоюзу і виконують реальну працю на терені нашого українського суспільства. Участю в річних нарадах Головного Уряду я старалася принести якнайбільшу користь нашій установі. Вкінці мого звіту прошу Вас звернути увагу на транспаренти, які висять на стінах залі нарад: „Наша сила в нас самих", „Союз належить до сильних". Вживаймо нашу силу так, щоб наш Союз на цьому не потерпів, але щоб ще більше і дальше розвивався на многії літа".

Вступайте в члени УНСоюзу!

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО І. ОДЕЖИНСЬКОГО

Коли 8 років тому вибрано мене на 24-тій конвенції в Клівленді, я вповні здавав собі справу, що в моїй майбутній праці, як головний радний, маю виправдати себе з положених на мене обов'язків, та дати рівночасно запевнення вдоволення всім делеґатам, які наділили мене довір'ям та віддали мені свої голоси. В тому часі, я був новодопущеним представником „свіжої молодої крови" до проводу нашої Організації. Від того часу минуло 8 років, вісім років праці так в терені, як на Форумі Головного Уряду, найвищого Органу Українського Народного Союзу. Цих вісім років дає мені право дивитися на свою власну позицію в УНСоюзі з точки погляду молодого досвідченого союзового діяча, який віддав левину частину свого життя для розбудови найстаршої, найсильнішої Української Організації у вільному світі — УНСоюзу. Перші 4 роки моєї праці були присвячені головно організаційній роботі, яка була спрямована головно на приєднування нових членів в рямцях тоді існуючих забезпеченевих грамот. За чотири перших роки організаційної праці, я приєднав до УНС в загальному понад 500 членів, рівночасно в одному з цих років здобуваючи чемпіонат з нагоди 65-літнього ювілею щоденника „Свобода".

Як головний Радний я активно працював у Філядельфійській Окрузі, в окружній раді а крім того виконував функції секретаря у 153 Відділі ім. Л. Мишуги. Цей мною заснований в 1954 році Відділ став одним з найбільших Відділів УНСоюзу. Моя друга каденція на цьому самому становищі, на яке я зістав вибраний 25-ою ювілейною конвенцією в Ню Йорку, мала уже зовсім інший характер, коли йде про працю в УНСоюзі. Організаційний успіх попередніх 4 років, надав мені багато певности та практичного досвіду у дальшій роботі. Зокрема ще цікавішою стала ця ділянка праці, після уведення Головним Урядом УНС нових модерних родів забезпеченевих грамот, та піднесенням суми висоти забезпечення до 100,000.00 долярів.

З тим моментом забезпечення в УНСоюзі перестало бути лише патріотичним обов'язком, але дало можливість нашим громадянам досягти у рідній організації багатотисячне забезпечення, а організаторові дало змогу виявити свою професійну здібність у здобуванню фінансово вищих грамот, що спричинювалося до росту нашого Союзу та збільшення фінансового потенціялу нашої української американської громади. З днем 1-го червня 1965 року наші перестали шукати за забезпеченням по чужих компаніях на більші суми грошей, бо могли його на кращих та корисніших умовах отримати від УНСоюзу. Не одноразово вдавалося мені здобути членів на високі суми забезпечення, не раз бували місяці, що сума на нових забезпечених грамотах переходила межі 100,000.00 долярів. Ідучи по лінії плянового розділювання здобутих нових членів по Відділах, найбільшим моїм успіхом уважаю створення нового пластового Відділу у Філядельфії; якого членами в подавляючій більшості є пластова молодь. Друге 4-річчя праці на становищі головного радного дало мені крім цього всього ще багато більший вгляд у структуру і рішальну політику, і діяльність Екзекутиви, її щоденну працю, та плянування на майбутнє УНСоюзу. Моя праця для УНС почалася від заснування 153 Відділу в 1954 р. за цей час довелося мені перейти різні ступені організаційної ділянки, придбав Батькові Союзові багато сотень нових членів, забезпечивши їх на понад більше чим один мільйон долярів, здобував впродовж цього часу найвищі організаційні відзначення УНСоюзу, одним словом здається мені, що я намагався виконати у 100 відсотках, в міру моїх сил мої обов'язки, як член української зорганізованої громади в Америці, як член Українського Народного Союзу і його найвищого тіла Головного Уряду УНС.

Тепер слово за Вами, Шановні Делеґати та Делеґатки. Ви рішатимете про те, чи я свій обов'язок як слід виконав, по думці деректив, які від Вас отримав на попередніх конвенціях, і чи я виправдав довір'я, яким Ви мене вже двічі наділили в 1958 р в Клівленді та 1962 р. в Ню Йорку. Ви теж рішатимете про дальший хід моєї праці, її напрям та моє становище, завдання та обов'язки у майбутньому в Українськім Народнім Союзі.

До свого друкованого звіту додав головний радний Іван Одежинський наступне усне доповнення: „Хвальна Президіє, Світла Конвенціє! Пані і Панове Делеґати! Мені приємно вже третій раз звітувати на Конвенції. В Головному Уряді УНСоюзу я почав працювати, коли мені було 29 років. Від того часу я вложив у цю союзову працю все своє серце і майже всю свою силу. Мій відділ став одним із найбільших відділів УНСоюзу у стейті Пенсильвенія. Тепер секретарство відділу є в добрих руках інженера Івана Скіри, а я присвячую ще більше часу приєднуванню нових членів. В минупому році, коли УНСоюз переставився дійсно на забезпеченеву установу, ми почали вести фахово-забезпеченеву діяльність. Я приєднав у минулому році 185 членів, яких річна вкладка виносить $ 11,500. Пані і Панове! Я думаю, що напевно зможу найменше ще десять років працювати для УНСоюзу так інтензивно і з такою енергією. Але, як і Ви напевно, теж болію тим, що наша Конвенція не проходить в дусі єдности, на що вказують звіти деяких головних урядовців. Хоч звіти деяких членів критичні, УНСоюз справді росте і буде рости. Я люблю, шаную і ціню так нашого головного предсідника, як і заступника головного предсідника. Тому й раджу їм, нехай вони зійдуться разом і там зі собою доти говорять, доки не погодяться. Я дуже хотів би бачити згоду в УНСоюзі і я вірю, що ми таки вийдемо з цієї Конвенції об'єднані та будемо дальше разом працювати для добра нашого Українського Народного Союзу."

HELEN B. OLEK, SUPREME ADVISOR

I want to take this opportunity to thank the delegates of the 25th Convention held in New York City in May of 1962, for the honor they have bestowed upon me, and for the faith they had in me by electing me to the office of Supreme Advisor.

Being one of six Supreme Officers in the Chicago area, it would seem there would not be much to do, but believe me, there is an abundance of activity in a community such as ours with over 30 branches scattered throughout Illinois, Indiana and Wisconsin.

I attended every organizational meeting held in this area, and whenever circumstances permitted I also attended various affairs in the Chicagoland area representing the Ukrainian National Association be it on the North, West or South sides of Chicago.

I took an active part in the Ukrainian National Association Day Picnic in Chicago held in July of 1962.

On August 23 through 25, 1962, at the request of our Supreme President, together with Mr. D. Szmagala and Mr. A. Jula, I attended the Ukrainian Catholic Youth League Convention (now know as the League of Ukrainian Catholics) in Cleveland, Ohio. At the sessions and at the banquet I was presented as one of the organizers of this organization and its secretary at the first convention held in Chicago in 1933, and now as one of the newest members of the Supreme Assembly of the Ukrainian National Association.

On December 29, 1962, I attended the 50th Anniversary Dinner in Chicago of the Providence Association.

I began 1963 by fulfilling one of the assignments given me by the Supreme Assembly in October of 1962, when they assigned four branches as my responsibility. I attended the annual meeting of one of these branches (Branch 399 on March 3).

On May 8, Mr. P. Pucilo and I attended a meeting held for the South Side branches, at which meeting it was decided to ask Mr. W. Hirniak, our UNA Regional Organizer, to come to Chicago to generate more interest on the part of some of our secretaries and to help them organize members.

During the summer of 1963, a group of teenage Ukrainian dancers from St. Joseph's Parish in Chicago were invited to dance at the Ukrainian Youth League of North America convention in Youngstown over the Labor Day weekend. They were in dire need of funds for transportation and did everything they possibly could to raise funds, even car-washing. I did everything I could to encourage this young group. A donation was made to them together with a few words as to what the UNA is and stands for and I feel that this made a great impression.

I took an active part in the UNA Day Picnic in Chicago in July of 1963.

On July 21, Messrs. S. Kuropas, Peter Pucilo, John Evanchuk and myself attended the UNA Day in Detroit, together with Supreme Advisors from Cleveland, Mr. D. Szmagala and Mrs. Osypa Olinkevych, and each of us addressed the many people who attended this affair.

At the request of the Supreme President, on August 31, September 1 and 2, I attended the Ukrainian Youth League of North America convention held in Youngstown, Ohio, together with Mr. Myron Kuropas and Mr. Andrew Jula, Supreme Advisor. One of the nicest things that happened here was the donation made by the Ukrainian National Association (Mr. Jula) at the Convention Banquet. This made a great impression upon the Ukrainian Youth League of North America membership as well as the audience. I feel that whenever possible where a Supreme Officer is representing the the UNA, a donation, big or small, makes a desirable impression not only on the organization sponsoring the affair, but on the audience. too.

However, I was terribly disappointed in that we were not represented at the League of Ukrainian Catholics Convention held in Baltimore, on October 24, 25, 26 and 27. It is my opinion that the UNA should be represented at all conventions, and especially the youth conventions, even though at times it may appear that we are not recognized officially. The fact is, they are aware of our interest in all of their activities.

In September, the National Fraternal Congress of America convention was held in Chicago, and Messrs. J. Lesawyer and J. Padoch, together with the Supreme Officers of the Chicago district, participated. We attended some of the sessions and learned that they too have the same problems as we, but on a larger scale—the great need for trained people to work for fraternal organizations.

I attended all meetings held by the District Committee of the UNA Branches and took an active part in the preparation of the program for the celebration of the 70th Anniversary of "Svoboda," as well as all meetings with the Supreme Officers together with Mr. Hirniak, Regional Organizer.

I also participated in the very successful Secretarial Course which was held in Chicago in November of 1963. These courses definitely should be encouraged in every district at regular intervals. There is a great need for them.

At the very beginning of 1964, plans were formulated for the Annual Bowling Tournament in Chicago where the UNA plays a very important role. This tournament is very highly publicized in this area and is very popular, being announced on the Ukrainian Radio Sports Hour and in the local press.

I participated in the 70th Jubilee Concert of the UNA held on February 23, 1964.

On February 29, 1964, I was elected to the board of the Ukrainian Civic Center which is one of the UNA homes in our area representing some 14 branches.

On March 1, 1964, together with Mr. S. Kuropas, I attended the annual meeting of Branch 399, the Lions Sports Club, a very active group.

I tried to do as much as I could to publicize the Taras Shevchenko Monument unveiling particularly among the American-born, because I feel we have no line of communication with them. At one of our church meetings at St. Joseph's I had the chairman read all the information to the members present, and, of course, I attended the momentous occasion in Washington, D. C., on June 27.

In July of 1964, at the request of the home office, I inspected potential UNA buildings and Soyuzivka estate in this area.

During the summer of 1964, I attended a number of meetings with the Chairman and Secretary of the Chicago District Committee of UNA branches, meetings held on the south side, West Pullman and Burnside areas of Chicago.

On August 7, 1964, I made a five-minute presentation about the Ukrainian National Association on the radio hour.

On September 5th through the 7th, at the request of the Home Office, I attended the Ukrainian Youth League of North America Convention in Washington, D. C., with Dr. J. Padoch and Mr. W. Hussar.

On October 9, 10 and 11, also at the request of the Home Office, I attended the League of Ukrainian Catholics Convention in Detroit.

I participated in the UNA Day banquet held in December in Chicago, where Mr. B. Zorych, Supreme Advisor from Canada, was the main speaker.

Again I began the year — 1965 — by whipping up plans for the Annual Bowling Tournament held in March in Chicago where the UNA plays a very important role.

In May, 1965, I visited the Penn-Ohio Bowling Tournament held in Youngstown, Ohio.

On May 22, I attended the ceremonies concluding the Shevchenko Monument project in Washington, D. C.

I attended the UNA Day celebration held in Detroit on August 15, together with Mr. J. Evanchuk and Mr. Kuropas.

At the request of the home office, I attended the Ukrainian Youth League of North America Convention in Allenton, Pa., on September 4 thru 6, 1965. It was at this convention that the National Sports Committee met with Mr. J. Lesawyer, that is Mr. Jula, Mr. Hussar and myself, to formulate our UNA First National Bowling Tournament which will be held in Aliquippa, Pa. on April 29 and 30, 1966.

On December 3, Messrs. Lesawyer and Padoch arrived in Chicago to start our 26th Convention Program and at the same time participate in our UNA Day Banquet. I concluded the year by taking on the Chairmanship of the 26th Convention Journal.

In addition to being a member of the UNA National Sports Committee, I am also chairman of a special committee appointed to study ways to improve and popularize "The Ukrainian Weekly," and at our last annual session the committee met and resolutions were drawn up.

Since 1959 when I became Secretary of Branch 22, I promoted UNA by personally sponsoring bowling teams, and during this period I have organized 200 members, and have been a member of the Champions Club six out of the seven years. In 1962, I became a member of the Ukrainian Radio Hour and in this way, the UNA was publicized on the Ukrainian Radio Hour every week. At the same time, the last Saturday of every month I broadcast 5 minutes of bowling news on the Ukrainian Radio Sports Hour and am introduced on this program as the Supreme Advisor of the Ukrainian National Association.

In addition to my duties as Supreme Advisor, and secretary of Branch 22, I held the position of President of the Ukrainian Bowling League in Chicago for two years, and now hold the office of President of Altar and Rosary Society of St. Joseph's parish on the northwest side of Chicago.

I should like to make one comment regarding the "disproportionate" representation of the Ukrainian National Association membership on the Supreme Assembly. It may necessitate a constitutional amendment to bring about a more balanced represetation. There is, however, at the present time a very valuable balance in the fact that the UNA membership at large is represented by "pioneer" Ukrainians, as well as the American-born Ukrainians, in addition to the recent immigrants. This, in my oppion, is a desirable goal for every organization in the light of current conditions.

I want to thank every member of the Executive Committee, Supreme Officers, and the Editors of "Svoboda" and "The Ukrainian Weekly" for the wonderful cooperation they have extended me. I enjoyed very much working with them. I take pride in having contributed to the growth of the Ukrainian National Association, and I hope the delegates attending the 26th Convention will elect people into office who will continue to contribute to the growth of our oldest and largest fraternal organization in the Free World.

In conclusion, I bid you welcome to this, the first UNA Convention to be held in Chicago. It is my most sincere and fervent wish that your deliberations be fruitful and in keeping with the finest and noblest traditions of the Ukrainian National Association.

Головна радна Гелен Олек подала в кількох реченнях доповнення до свого друкованого звіту. Покликаючись на друкований звіт, вона пригадала, що вона є одинокою жінкою — членом Клюбу Заслужених Союзовців, яка відновлює своє членство в Клюбі впродовж п'яти років. Також згадала про працю Спортового Комітету, в складі якого, крім неї, були головні радні Андрій Джула і Василь Гуссар. Вкінці свого слова вона запропонувала, щоб турніри круглів, які були такими успішними, продовжувати дальше, вибираючи на місце цих змагань все інші осередки УНСоюзу.

Від імені Конвенційного Комітету головна радна Гелен Олек, по закінченні свого звіту, заповіла про влаштовуваний для родин делеґатів наступного ранку „Брекфест Шов" по радіо і на телебаченні.

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ РАДНОЇ ОСИПИ ОЛІНКЕВИЧ-МИХАЛЕНКО

Рік 1965 був спеціяльним роком в моїй праці в Українському Народному Союзі. Буває в житті кожної людини так званий переломовий час. Зміни у моєму родинному житті, які сталися в минулому році, сповільнили мою активність і продуктивність моєї праці для УНСоюзу. Однак не захитали Союзового духа, який залишиться в кожного, хто зрозумів ідею УНСоюзу і для неї працював, віддаючи всеціло кожну хвилину свого вільного часу, призначеного на відпочинок по тяжкій щоденній праці на хліб насущний. В травні 1965 р. я взяла участь у торжественному святі вмурування історичних документів в основу пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні. Взяла участь у спортовому бенкеті, який відбувся по розіграшні турніру в круглі в Янґставні. Як головна радна, брала участь у засіданнях Окружного Комітету, ширших сходинах з членством УНСоюзу та членами Екзекутиви, які відвідували нашу Округу. — На доручення Головного Уряду, була делеґатом від УНСоюзу на Конґресі Братських Організацій стейту Огайо, який відбувся в днях 10-11-го жовтня 1965 р. в Клівленд Шератон Готелі. — Будучи на відпочинку на Флориді, в лютому 1966 р. відвідала секретаря Відділу 368 УНСоюзу п. В. Подубинського, з яким обмінялися деякими думками, та передискутували деякі проблеми союзової праці. По шістнадцяти роках моєї діяльности для УНСоюзу можу ствердити, що перед нами ще багато праці лежить облогом. „Жниво велике, а женців мало". До неї треба нам підготовити - виховати нові кадри молоді, вже в новій модерній техніці, яка відповідає часові, в якому ми живемо. Громада ставить до УНСоюзу певні вимоги й ми мусимо до них в деякій мірі прислухатись. — Нашим обов'язком є подбати про модерні приміщення —доми чи малі „Союзівки" для членів, щоб УНСоюз вдоволив і заімпонував тим, які колись будуть в наших рядах. Щоб ім'я „Батько Союз" не було голословне, а справді щоб він, як добрий батько дбав про своїх членів. Немає сумніву, що УНСоюз є початком всього організованого українського життя в Америці. Тому, нам треба цю працю продовжувати з таким пієтизмом, як колись перші його піонери - засновники УНСоюзу. Тоді сповняться бажання всіх союзовців і Батько Союз в короткому часі осягне вимріяну квоту сто тисяч членів.

В доповненні до друкованого звіту головна радна Осипа Олінкевич - Михаленко виголосила наступне слово:

„Дорогі Пані і Панове Делеґатки і Делеґати! Свого друкованого звіту я не буду прочитувати. Цей звіт це коротка формальність, бо у звіті неможливо вмістити даних про всю виконану працю. На це потрібна була б велика книга. Я працюю для УНСоюзу вже повних 16 років. Після приїзду до Америки я взялася зорганізувати новий Відділ, бо бачила для нього гарну будучність. За цих 16 років наш Відділ значно зріс і, я вірю, він буде дальше розвиватися та зростати.

На тому місці хочу всім Вам щиро подякувати за довір'я і вибір мене на пост головної радної УНСоюзу. Через мої родинні обставини я не зможу знову кандидувати на цей пост. Але УНСоюз був і буде дальше для мене моїм дороговказом. Я розстануся з титулом головної радної, але я буду дальше старатися присвячувати для УНСоюзу мій кожний вільний час. Робитиму так тому, бо вважаю, що Український Народний Союз є одинокою організацією, яка може так багато зробити для України і українців."

НОВА СТАТИСТИКА ВИЯВЛЯЄ,
ЩО 40% СМЕРТНОСТИ У ВІЦІ 25-34
ТА 17% СМЕРТНОСТИ У ВІЦІ 35-44
Є СПРИЧИНЕНІ АКЦИДЕНТАМИ.

**НЕГАЙНО ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ
НОВОЮ АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!**

БАРОМЕТР ЧИ ГОРОСКОП?

(Закінчення зі сто. 2-ої)

го розвитку державно - політичного центру. Бо в цьому одні можуть бачити конгрес УККА як барометр погоди і негоди цілої прем'єри, другі — як гороскоп. Якщо ми хочемо бачити у Світовому Конгресі і розбудові ДЦ ріст і прогрес українського громадського і його політичного життя — тоді генеральна проба такого життя на конгресі УККА не може бути ані барометром, а тим більше гороскопом. Проба провалилась, і режисерів запрошується знову за стіл. Лишається незаперечним, що в такій чи іншій формі, але в якомусь часі Світовий Конгрес відбудеться. Сердечно надіємось, що всі на сцені конгресу УККА думали про це, а коли б випадково, через перевантаженість працею по комісіях, це поминуло їх увагу — тоді ще є час. Можна не тільки посидіти і подумати, але й чимало доброго зробити у направі помилок. Це саме відноситься й до ДЦ. Бо і ця проблема не зійде з порядку політичного дня. Навіть, коли б уявити, що всі діячі ДЦ в один день позникали з лиця землі — проблема продовження ідеї УНРеспубліки лишиться актуальною, якщо ми взагалі думаємо державними категоріями, якщо поважно думаємо про відновлення самостійности України. А значить на цьому полі український кадр зустрінеться. Питання лише — чи із шпадами, а чи із простягненою рукою...

***

Подати рецепту виходу із скрутної ситуації — це значить записати себе у клясу всезнайків, якщо не геніїв. А таких кляс у нас нема і, дай Боже, щоб і не було. Тоді напевно збережемо себе від тоталітарної думки і дії, навіть такої, що вивішує вивіску демократії. Але говорити про це треба. Не тільки пристойно, але й щиро, не ховаючи голови у пісок. Це не для того, щоб покласти опонента на чотири лопатки, а для того, щоб таки шукати виходу із спільної стихії емоцій, лютих вітрів, скрипучих ясенів, немов модерної драми у політичному виданні. Власне — громада цього вимагатиме. Можна поставити відважне твердження, що громада не втихомириться ніякими „вияснениями" щодо „розбивання", „бойкоту" й інших „правд", аж поки провідний актив нашого життя не виявить усі свої здорові наміри в практиці.

Останній конгрес УККА показав, що ми маємо справді широку і гарну громаду. Маємо широкі лави працівників на громадському полі, що щиро переживають усі болі і успіхи. Другий день конгресу з його дискусією показав, що люди із великих і маленьких, з близьких і далеких місць поселення глибоко переживають ідею росту нашої громади і пробують шукати кращих шляхів праці. Зібрати увесь цей потенціял і пустити його в нормовані протоки — завдання провідного кадру. Всього кадру. При всіх тертях і відмові великої частини нашого активу брати в даних обставинах участь в керівних органах УККА — ніхто з УККА не виступив, а це вже є запорукою, що домовитись можна. Треба лише хотіти. Це не тому, що так можна, а тому, що так необхідно. І то, не чекаючи до наступного конгресу, а таки тепер, поки почнеться праця і поки це можна хвальним Радам УККА скласти громаді інший звіт. Інакше як звітувати про конгрес? Найкращі приятелі не повірять...

(Кінець)

КОНҐРЕСМЕН ДЕМОКРАТ ДЗ НЮ ЙОРКУ стверджує, що популярність президента Джансона значно зменшилася в порівнянні з виборами в 1964-му році, коли Джансон здобув був більшість у всіх чотирьох повітах у виборчій окрузі Конґресмен Семюел С. Страттон вислав 120,000 карток із запитами і дістав 11,000 відповідей. На основі відповідей він ствердив, що в 1964-му році політику Джансона схвалювали 64 відсотки опитуваних, а тепер політику Президента підтримує тільки 38.7 відсотка.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ, ЩО

КОНЦЕРТ ВОЛОДИМИРА ЛУЦІВА

в БОСТОНІ, відбудеться

О ГОД. 3:30 ПО ПОЛ.

а не як було подано раніше год. 3-тя.

Т-во Українських Інженерів Америки ВІДДІЛ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

при співучасті студентських товариств Філядельфії

УСГ, УАТ „ЗАРЕВО", ТУСК „ОБНОВА", ТУСМ ім. М. МІХНОВСЬКОГО і ОДУМ (Студентська Секція)

влаштовує з нагоди

Інавгурації Академічного Року 1966-1967

ТРАДИЦІЙНУ ЗУСТРІЧ ІЗ СТУДЕНТАМИ

на яку має шану запросити Українську Громаду Філядельфії і околиці, а зокрема всіх прихильників студіюючої молоді.

ЗУСТРІЧ ВІДБУДЕТЬСЯ

в суботу, 22-го жовтня 1966 р.

о год. 7:00 вечора

в залі HOUSTON HALL AUDITORIUM UNIVERSITY OF PENNSYLVANIA

при 3417 Спрус вул. у Філядельфії, Па.

В ПРОГРАМІ:

Відкриття інж. М. Борецький. Доповідь „Українська академічна молодь сьогодні та її завдання" проф. д-р М. Ю. Богатюк. Розвагова частина у виконанні студентів; спільна перекуска в буфеті і

ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ при оркестрі **Н. Малиновського.**

Програмою проводить інж. Ярослав Щука

Вступ (включно з буфетом і забавою) дол. 3.50 від особи; для студентів 2.00 дол.

Звертаємо ласкаву увагу всіх заінтересованих, що хоч наша зустріч починається о год. 7-ій вечора, ми щиро витатимемо всіх Шановних Гостей без огляду на час їх прибуття. Зустріч триватиме поза північ!

Другий З'їзд українських журналістів Америки й Канади

Управа Спілки Українських Журналістів Канади проголосила такий комунікат:

Вже було проголошено в пресі, що Другий з'їзд українських журналістів Америки і Канади відбудеться в Торонті в суботу і неділю 5 і 6 листопада 1966 р. в залі церкви св. Покрови при вул. Лідс - Оссінгтон (суботу) і в Українському Домі при вул. Крісті 83 (в неділю). Була теж вже проголошена в українській пресі програма З'їзду.

Активну участь у З'їзді можуть брати всі українські журналісти Америки і Канади, які працюють або співпрацюють у пресі національного характеру.

Журналісти, учасники З'їзду, отримають індивідуально при вступі на залю запрошення і картку вступу на Зустріч з громадянством і спільну вечерю, яку у залі З'їзду влаштовує в суботу о 6-ій год. Об'єднання Українських Підприємців і Професіоналістів у Торонті. Українські громадяни (не-журналісти) можуть купити або замовити собі карти вступу на Зустріч і вечерю в ціні 6 дол. від особи в членів Комітету Зустрічі: п. М. Шафранюка: "Alpha Furniture", 735 Queen St. W., Tel.: EM 3-9637; або п. Б. Бігуса: 219 Montrose Ave., Tel.: LE-5-0318, а також в редакціях українських часописів у Торонті.

Позамісцеві учасники З'їзду мусять самі подбати про нічліг у Торонті. Для вигоди подаємо адресу найближчого до залі З'їзду українського готелю, в якому зарезервовано довільну кількість кімнат для учасників З'їзду: Waverly Hotel, 484 Spadina Ave., Toronto, Tel.: 921-2141.

Ціна за кімнату на одну особу (з лазничкою) 6 дол. на дві особи 9 дол., без лазнички на одну особу 5 дол. дві особи 7 дол.

Просимо українських журналістів Америки і Канади вже тепер зголошувати свою участь у З'їзді на адресу секретаря СУЖ Канади: Mr. I. Lypowecky, 179 Dowling Ave., Toronto 3, Ontario, Canada. Tel.: 536-7610.

Наради З'їзду будуть відкриті також для громадян, які цікавляться справами української преси. Гостям раді!

***

З Управи Спілки Українських Журналістів в Америці подають, що всі ті українські журналісти й публіцисти в ЗДА, або й усі інші громадяни, що плянують виїзд на Другий З'їзд Українських Журналістів ЗДА й Канади, який відбудеться в Торонто 5 і 6 листопада ц. р., повинні за всіма інформаціями звертатися на адресу: Dr. R. Kryshtalsky, 14 Peck Ave., Newark 7, N.J., Tel.: (201) 4-5473.

Бажаючі летіти літаком до Торонта повинні негайно безпосередньо звертатись на адресу: Kowbasniuk-Shumeyko Agency, 286 E. 10 St., New York, N.Y., Tel.: (212) AL 8-4879.

Їх зареєструють і подбають за перелет в одному гурті. Коли таких бажаючих буде найменше 10 осіб — ціна буде дешевша. Подорож літаком триває 1 година і 35 хвилин та коштує нормально 54.60 дол. від особи в обидві сторони, з Нюйоркського летовища Кеннеді, а подорож автобусом триває к. 10 годин і коштує 32.55 дол. в обидві сторони. Від'їзд в п'ятницю, 4-го листопада о год. 9:45 ранку з Port Authority Bus Terminal, 8th Ave. & 40th St. Бажаючі їхати в гурті автобусом повинні звертатися за інформаціями на адресу: Mr. Boris Rzepecky, 309 E. 5th St., Apt. 1, New York, N.Y., Tel.: (212) GR 5-9393.

Союзовий відділ у Ґвелфі, Онтаріо, став на шлях розбудови

Ґвелф, Онт. — Українська громада у Ґвелфі не є великою, зате вона з'єднана і дуже активна, дбає про збереження своєї віри, традиції й національности. Прикладом цього може бути те, що ця невелика громада здобулась на побудову своєї справді чудової української католицької церкви. Коли внутрі вона одержить наш традиційний іконостас та розмалювання, стане цінною перлиною візантійсько-української архітектури та буде справжньою гордістю українства в Канаді. Не забувають наші „ґвелфці" також і за своє молоде покоління, яким піклуються СУМ і Рідна Школа. Рік тому заходами дир. Канадійської Канцелярії Б. Зорича зорганізовано там невеликий Відділ УНС, який останньо, за допомогою обласного організатора і гол. радного УНС В. Дідюка, що провів там декілька днів на організаційній праці, значно розбудовано і оформлено. З допомогою місцевих визначніших громадян Я. Оренчука, М. Стецюка, Р. Юркевича, Г. Дольника, М. Кармазина, В. Гасія, П. Шпуляра, Я. Михальчука, та в першу чергу пані А. Горготи, яка безперестанно старалась, щоб організаційно відділ закріпити і розбудувати, 2 жовтня ц. р., у приміщенні церковної залі, зараз по Службі Божій, на якій всеч. о. Ю. Сполітакевич, виголосив відповідний заклик, зібралась майже ціла місцева громада, щоб бути учасниками загальних зборів відділу УНС. Зібрались не лише члени, але й інші парохіяни, які ще членами не є, але напевно в короткому часі будуть. Збори відкрив голова церковного комітету М. Стецюк, який привітав присутніх, а зокрема представника УНС п. В. Дідюка. Після покликання президії зборів в особах: Я. Оренчука — голови і пані А. Горгота — секретарки, обл. організатор В. Дідюк дав інформації про працю і завдання УНС та закликав до вступлення у члени, як рівнож давав докладні відповіді на поставлені питання. По живій дискусії, в якій слово забрав також о. Юрій Сполітакевич прийнято за патрона Відділу сл. п. Степана Бандеру та одноголосно обрано управу Відділу в такому складі: Богдан Чучман — голова, Ада Горгота — секретар і Надія Стецюк — касир. До Контрольної Комісії: Якова Оренчука, як голову та Р. Юркевича і Ю. Дольника, як членів.

На закінчення В. Дідюк подякував приявним за участь у Зборах та допомогу у організаційному завершенні Відділу і побажав, щоб Відділ ріс і розвивався якнайкраще!

Н. Н.

● У Кенії 22-річний знахор-чарівник Кайнє дістав урядовий дозвіл виконувати свою „лікарську" практику, з місією — позбавити в народі авторитету всіх інших знахорів-чарівників, які використовують аналфабетизм і наївність своїх земляків і тероризують їх.

● У Лондоні відбудеться 5 грудня ц. р. продаж з публічного аукціону чотирьох образів французьких майстрів імпресіоністів і експресіоністів, власности Генрі Форда: сподіваються, що їх продадуть за чверть мільйона дол. Буде там на продажу ще кілька інших образів з колекції багатих американців.

ЧІКАГО! СУБОТА, 22-го ЖОВТНЯ Чікаго!

„НОВА СЦЕНА" запрошує на

ЮВІЛЕЙНУ ВИСТАВУ В ПОШАНУ ВЕЛИКОГО КАМЕНЯРА

Івана Франка

УКРАДЕНЕ ЩАСТЯ

драма на 5 дій.

ВИКОНАВЦІ: Е. Кулик, В. Денисенко, С. Коцелко, Л. Марцинюк, І. Матулко, Б. Глібчук, М. Хамів, І. Зботанів, Е. Яців, К. Ліщина.

Танцювальний Ансамбль під кер. С. Косовського.

Режисер: Е. Кулик.

Заля Школи Шопена **Початок: год. 7-ма веч.**

БАЛЕТНА ШКОЛА РОМИ ПРИЙМИ-БОГАЧЕВСЬКОЇ

Балет — Ритміка

Укр. танки

OR 7-7197

133, 2nd Ave., N.Y.C.

Поїздка інженера Волощина з Бразилії до ЗДА

Наприкінці вересня з Куритиби до ЗДА виїхав інженер Софрон Волошин, діставши від бразилійських державних інституцій точно визначену мету — вивчити американську „водну проблему" (водогін, каналізацію, зрошувальну систему тощо).

Для цієї поїздки старанно добиралися інженери з цілої Бразилії. Вибрано 16 осіб, з них 2 з провінції Парана, в тому є й інж. С. Волошин.

Проблема води в Бразилії, як і в усій Південній Америці, стоїть дуже гостро і вимагає чимшвидшого вирішення. зазначені питання зокрема входять у засяг діяльности Союзу для Поступу. Водні фахівці цієї організації останніми часами чимало приділяють уваги Бразилії та Арґентині. В погодженні з місцевими державними установами, вони особисто підшукували таких бразилійських інженерів, які б могли вже ближчим часом дбати про воду в своїй батьківщині. Гідним кандидатом для такої праці визнано і п. Софрона Волошина, інженера українського роду та активного діяча на українській громадській ниві, члена Шевченківського Комітету в Куритибі.

Інж. Софрон Волошин досі має чималий стаж праці у великих фірмах і вважається талановитим і досвідченим технічним фахівцем. Крім того, він є викладачем Паранського університету. Раніше викладав там вищу математику, а тепер викладає пристосувальну механіку. Студенти й дирекція університету дуже високої думки про лекторські здібності нашого земляка.

Знайомство з ЗДА у п. С. Волошина почнеться з Вашингтону. Потім на тиждень перенесеться він до університету в Акроні, Огайо. Наступний тиждень — університет в Денвері, Колорадо. Потім відвідає інші університети. Скрізь передбачені лекції та практика.

Бразилійські інженери мають також докладно познайомитися з поставою адміністрації та фінансування публічних систем води в ЗДА. Також у їхнє завдання входить пізнання тих американських фабрик, що продукують прилади для очищування води, зокрема хлоратори. Весь цей теоретично - практичний курс має закінчитися 2-го листопада.

Інж. Софрон Волошин не вернеться з усіма іншими бразилійськими —інженерами додому, а залишиться в ЗДА ще деякий час. До нього туди приїде дружина, пані Марія К. Волошин, разом з якою він перебуде в ЗДА додаткових 2-3 тижні. Тоді інж. Волошин відвідає два американські університети, щоб побачити, як там вчать студентів пристосувальній механіці. Але найбільше уваги він хоче приділити ознайомленню з українськими справами в ЗДА. Плянує відвідати Редакцію „Свободи", а також Організацію Українських Інженерів. Інж. С. Волошин носиться з думкою створити в Бразилії з місцевих українських інженерів, яких є тут чимало, промислово - господарське об'єднання з комерційним завданням.

Якщо будуть зацікавлені і трапиться відповідна нагода, інж. Софрон Волошин радо розповість нашим землякам у ЗДА про українське життя в Бразилії.

Мих. Килимний

Успіх української школярки

Лондон. — Доня панства Олени і мгра Юрія Єпкалів в Лондоні, 14-літня учениця англійської гімназії Марта осягнула неабиякий успіх.

Її мама пані Олена є відомою в Англії українською писанчаркою, яка вже кілька разів виступала із показом писання писанок на великих господарських виставках і у телевізії в Англії.

Марта від наймолодших років приглядалася мистецькій праці своєї мами а потім сама зачала писати писанки і на 11 році життя починає змагатися із своєю мамою.

Її мистецтво скоро стало відоме у тій частині Лондону, де вона живе. З Мартою відбув інтерв'ю представник місцевої газети „Ілінг Каунті Таймс енд Ґазет" з 4. березня 1966 і вислідом інтерв'ю була коротка статтейка про Марту, її писання писанок, та велика фотографія Марти при столі повному українських писанок, написаних Мартою.

Мартину маму просило ББС, щоб погодилася дати короточку доповідь про українські писанки в брит. радіо.

Тому, що мама Марти якраз мала виїхати з Лондону, вона порекомендувала ББС свою доньку Марту для того і Марта знаменито вив'язалася з завдання. Вона сама написала коротку доповідь про історію і значення українських писанок. ББС приняла це, вислала свого представника, який з Мартою списав договір (його в імені Марти підписав її батько). Марта поїхала до студіо ББС, з нею награли там її доповідь, яка тривала 5 хвилин і ця доповідь передавалась через ББС в неділю і понеділок дня 3-го і 4-го квітня 1966 року. За свою доповідь Марта одержала від ББС свій перший гонорар.

Марта є пластункою-юначкою членом КВОМ в Англії.

Увага! Ютика і околиця!

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ з осідком в Ютиці та 58-ий ВІДДІЛ УНСОЮЗУ в Ютиці

повідомляють, що

в неділю, 23-го жовтня 1966 р.

о год. 1-ій по пол.

в залі **ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ**

при 813 Гемилтон Ст. в Ютиці, Н. Й.

відбудеться

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

з приводу

50-річчя існування 58 Відділу

З ТАКОЮ ПРОГРАМОЮ:

1. Відкриття бенкету
2. Привітання гостей і союзових піонерів
3. Звіти Відділу за 50 літ існування
4. Промова головного радного **В. ЗАПАРАНЮКА**
5. Закриття бенкету

Після бенкету відбудуться

Окружні Організаційні Збори Відділів УНСоюзу

З ТАКИМ ПОРЯДКОМ НАРАД:

1. Огляд здобутків Округи в біжучому році
2. Пляни праці на закінчення біжучого та наступного року
3. Дискусія й ухвали

В зборах обов'язані взяти участь відділові урядники і делегати 26-ої Конвенції УНСоюзу слідуючих Відділів:

Оборн 38, 202, 283 **Ром 221**
Фултон 263 **Ютика 58, 484**
Геркімер 192
Сиракюзи 39, 317 **Літл Фолс 330**

У бенкеті і Окружних Зборах візьме участь:

Володимир ЗАПАРАНЮК, гол. радний УНС

ОКРУЖНА УПРАВА

УПРАВА 58-го ВІДДІЛУ

В АМЕРИЦІ І В СВІТІ

ПРОМИСЛОВА ПРОДУКЦІЯ у вересні ц.р. зменшилася на одну десяту відсотка: у всіх інших місяцях цього року вона постійно збільшувалася. У вересні ц.р. промислова продукція становила 158.2 відсотка в порівнянні з пересічною продукцією в роках 1957-1959, коли вона становила 100. Зменшення промислової продукції було у вересні 1965-го року, коли мав бути страйк у сталевій продукції, і коли були короткі страйки в автомобільній, вугле(в)ій і часописній промисловостях. Від січня до серпня промислова продукція збільшилася зі 148 до 158-ох відсотків, у вересні настала маленька затримка у збільшенні промислової продукції (зменшення на 0.1 відсотка), але є повна надія, що в жовтні буде знов її збільшення.

10-ГО ЖОВТНЯ ВНЕСЕНО ПРОЄКТ до Конгресу про організацію Національної Фундації в справах соціяльних наук, на взір Крайової Фундації в справах науки. Цей законопроєкт склав сенатор демократ із Оклагоми Фред Гарріс та штаб співробітників із Сенатської Підкомісії в справах досліду над проблемами Уряду після нарад із представниками Уряду. Цей проєкт вже підписали 20 сенаторів, між якими є такі впливові сенатори, як Майк Менсфілд із Монтани, сенатор Томас Кухель із Каліфорнії, сенатор Джан О. Пестор з Ровд Айленду та інші. Нова Фундація має науково досліджувати політичні й соціяльні проблеми та мати за собою підтримку науковців, а не самих тільки політиків.

ПАЛАТНО - СЕНАТСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ схвалила 2,936,000,000 дол. на допомогу закордонним державам у фінансовому році, який закінчиться 30-го червня 1967 р. На економічну допомогу призначено 2,144,490,000 дол., а на військову — 792,000,000 дол. Призначена сума на допомогу є на 500 мільйонів дол. менша від тієї, якої вимагав Президент, і на 110 мільйонів менша від того, що схвалила Палата Репрезентантів. Конференція нараджувалася тільки 45 мінут. Уряд не вдоволений з такого великого зменшення суми на допомогу, бо важко буде розділити допомогу між заінтересовані держави, коли допомога зменшена на 13 відсотків запляннованої суми.

ЖІНКИ ЗМОЖУТЬ БУТИ ГЕНЕРАЛАМИ й адміралами американських збройних сил, коли Конгрес схвалить рішення Палатної Комісії Збройних Сил. Цю пропозицію підтримує також Пентаґон. В збройних силах ЗДА є тепер коло 11,000 жінок, але вони можуть авансувати до таких ранґ в армії, фльоті, летунстві і в морській піхоті, як лейтенант, полковник і командор. Кожний рід збройних сил дозволяє тепер на те, щоб одна жінка була найменована на полковника (у фльоті на капітана) і вона очолює увесь жіночий корпус в даному роді збройних сил. Коли Конгрес схвалить новий закон, тоді жінки зможуть бути найменовані на ранґи генералів.

ПІВДЕННОВ'ЄТНАМСЬКА КОНСТИТУАНТА, обрана під час виборів 11 вересня ц. р. в складі 117 членів, продовжує свою працю над опрацюванням конституції країни, що мало б бути першим кроком до встановлення цивільної влади у Південному В'єтнамі. Відкриття конституанти відбулося 27 вересня 1966.

ПРЕДСТАВНИЦТВО ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ УНР ЗАКОРДОНОМ

повідомляє Українське Громадянство, що

в середу, 19-го жовтня 1966 року

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

св. п. д-ра СТЕПАНА ВИТВИЦЬКОГО

Президента Української Народної Республіки в екзилі будуть відслужені

ПАНАХИДИ

в УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКВАХ м. НЮ ЙОРКУ:

о год. 8-ій ранку в Українській Католицькій Церкві **СВ. ЮРА** (7-ма вул. біля 3-ої евеню);

о год. 10-ій ранку в Українській Православній Катедрі **СВ. ВОЛОДИМИРА** (160 Захід 82-га вулиця).

●

В суботу, 22-го жовтня 1966 р. о год. 12-ій дня на Українськім Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж., НА МОГИЛІ ПОКІЙНОГО ПРЕЗИДЕНТА

буде відправлена

ПАНАХИДА

ПРЕЗИДІЯ ПРЕДСТАВНИЦТВА

✝

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в суботу, 15-го жовтня 1966 року відійшов від нас у Вічність, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, на 56-му році життя, по короткій і тяжкій недузі, мій Найдорожчий МУЖ

бл. п. ІВАН ПРОЦЬ

ПАНАХИДА була відправлена в понеділок, 17-го жовтня 1966 року о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми.

ПОХОРОН у вівторок, 18-го жовтня 1966 року до церкви св. Юра, а опісля на цвинтар св. Йосифа в Йонкерсі, Н. Й.

Горем прибиті:

дружина **МИХАЛИНА з РІДНЕЮ**

В ТРЕТЮ, БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ АРТИСТКИ-СПІВАЧКИ ПАНІ-МАТКИ

Марини Даниленко-Слобідської

23-го ЖОВТНЯ 1966 Р.

після Божественної Літургії відбудеться

ПАНАХИДА й ЖАЛОБНА АКАДЕМІЯ

при УАПЦеркві СВ. МИКОЛАЯ в АЛЕНТАВНІ, Па. 153-157 Турнер вулиця.

Сповіщаємо близьких Слобожан і Друзів.

О. КОНСТАНТИН та

донечки: **ЛЮБОВ, ЯРОСЛАВА, НАТАЛКА**

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідомляємо всіх українських студентів Бостону і околиці, що

в ЧЕТВЕР, 20-го ЖОВТНЯ, о год. 7:30 вечером

в приміщенні

M.I.T. STUDENT CENTER, ROOM 473

84 Massachusetts Avenue, Cambridge, Mass.

відбудуться

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Української Студентської Громади

Програма зборів: доповідь пані Наді Миколаєвич на тему „Українська еміграція", вибір нової управи, товариський вечір.

УПРАВА ГРОМАДИ

Праця
HELP WANTED MALE

МАШИНІСТИ
2-го клясні
до монтувальної праці. Постійна праця, приємні умовини, доскона нагода.
478-5800
Питати за Mr. Lefkowitz
DELTA
58-50 52nd Avenue
WOODSIDE, L.I.

EUROPA MEAT MARKET
М'ясна крамниця пошукує
ПРАЦІВНИКА ДО СКЛЕПУ
Телеф. 278-9762 в Асторії

TOOL ROOM MAN
Experienced all round. Maintenance man. Steady work. Good pay. Nice working conditions. Call all week & ask for
Al. Ottenstein, EM 6-4901

AUTOMOTIVE MECHANICS AND PARTS MEN
Due to increase in our new and used car sales we need YOU. We realize you only get what you pay for. We are a profit sharing organization.
FREEMAN FORD
East Main St., Mendham, N.J.
201 543-7125

Відома в ЗДА компанія пошукує платних
ПРЕДСТАВНИКІВ ПРОДАВЦІВ
для обслуги української громади. Прошу зголошуватись до Mr. SLEVIN
Empire State Building
N.Y.C. Tel.: LO 5-4922

WOODWORKERS
No experience necessary, steady work. Good opportunity.
UNION WOOD TURNING & PIN CO.
1159 — Farm Rd.
Secaucus, N.J.

MULTILITH OPERATOR
For 1250 multilith in advertising department. Other duties are required such as maining, receiving and shipping, maintenance of stock room, showroom, and other duties. Call for appointment.
Mr. Brower, UN. 3-1200
WOODCO CORP.
3323 Paterson Plkrd.
North Bergen, N.J.

SHEET METAL MECHANICS (Jr.)
Set up and run Power Brakes — Punch Presses.
Heliarc Welders Stainless and Mild Steel.
Also part time workers 6 to 10 P.M.
Fr. Frank Meci
EASTERN CYCLONE INDUSTRIES
876 Van Houten Avenue
Clifton, N.J. GR 3-8462

TRAINEE SPOTTER
$75.00. Good trade with excellent future for conscientious man.
LA GRANDE DRY CLEANER
2159 Grand Avenue
Baldwin, L.I. 516 BA 3-2066

МЕХАНІК
Машини до шиття. Досвід No. 400 або 600 series heads — Singer машина. Постійна праця (нічна зміна), добрі умовини праці. Телеф. цілий тиждень EM 6-4901, питати за Al. Ottenstein.

CABINETMAKER— FOREMAN
Custom shop. Short production. Rems. Excellent opportunity. Complete Charge. $125-$150 per week.
119 Avenue D., New York City
Call 421-2326, 11-5 P.M.
MO 6-5346, 6-10 P.M.

Праця
HELP WANTED MALE

MEN
For warehouse work. Leading retail firm. Is looking for men for warehouse work, available for all shifts. Where ever they are needed. Steady work & good pay Co. Paid pensions & benefits. Also need Diesel mechanics. Call Mr. Jeffers (201) 773-5640 or 201 472-5744 in regard to above or apply in person
Two Guys Warehouse
Receiving Entrance
174 Passaic St., Garfield, N.J.
An equal opportunity employer

ELECTRICIAN
Require at least 2 years. Maintenance electrical exp. Must work rotating shifts. Apply in Personnel Office.
American Can Company
Cliffwood Avenue
Cliffwood, N.J.

MAINTENANCE MACHINIST
Require at least 2 years. Maintenance machinist exp. Must work rotating shifts. Apply in Personnel Office.
American Can Company
Cliffwood Avenue
Cliffwood, N.J.

MECHANIC
Service Station
Days. Full time.
PETE'S AMERICAN SERVICE
Corner Erie & Jackson Ave.
Rutherford, N.J. 201 939-9111

MACHINIST — MECHANIC
Experienced, filling, labeling & packaging machinery. Steady, good pay, nice working conditions. Many benefits. Call all week. Call
Mr. Nesin — KI 2-4900

TOOL & DIEMAKERS
Permanent position; excellent working conditions; we need men with experience on automatic wire forming equipment; a company paid Blue Cross and Blue Shield, vacations, holidays and schedule overtime.
Box W-12, Rm 714
521 — 5th Ave. N.Y.C.

ВДОВА ПОШУКУЄ РОБІТНИКА НА ФАРМУ.
Може бути старший, зі знанням їзди автом та трактором. Легка праця. Зацікавлених прошу голоситися
K. TROZ
Rt 2, Box 64
THORP, Wisc.

GLASS MACHINE Apprentices or Operators
A leading glass container manufacturer is seeking qualified operators for ambitious men to enter into a 2 yr. apprenticeship leading to a skilled machine operator. We offer a good wage rate while training & excellent pay after fully qualified. We also offer steady secure employment with a liberal fringe benefit program & the opportunity for advancement. This is rotating shift work & good working conditions. These & other benefits are waiting for you at the modern plant of
METRO GLASS
Div. of National Dairy Products Corp.
Minue St. Carteret, N.J.
(Near Turnpike Exit 12)
An equal opportunity employer

ФАБРИЧНА ПОМІЧ
Досвід неконечний, мусять говорити, читати і писати по-анґлійськи. Доскона нагода, телеф. цілий тиждень:
Pyro Heat Treating Corp.
1148 Broad Hollow Rd.
Farmingdale, L.I., N.Y.

ФАБРИЧНА ПОМІЧ
Досвід неконечний, навчимо. Нічна зміна 37½ год. тижнево + овертайми. Початково $1.75 на год. Автоматична періодична підвишка.
Plastic Materials Inc.
New South Road
Hicksville, L.I.

Праця
HELP WANTED MALE

WANTED
SQUEEZER MOLDERS TABOR CUT-OFF MACHINE OPERATORS
(Piece work) — Top rates & overtime.
Apply
SPECIALTY ALUMINUM & BRONZE CORP.
339 Washington Avenue
Revere, Mass.
(617) 289-4600

MAINTENANCE MECHANIC
Oliver Rubber Company needs qualified man to fill a position as serviceman on third shift. Previous experience with conveyorized equipment and rubber processing machinery. Call for appointment
782-5353
OLIVER RUBBER CO.
43 Emery Ave., Flemington, NJ

MECHANICS
V.W. wants skilled mechanics. Liberal wages. Paid Vacations & free factory supervised training.
VOLKSWAGEN FIFTH AVENUE
6th Ave at 18th St. N.Y.C.
AL 5-4060
An equal opportunity employer

MECHANIC
For automobile Agency
Also
CAR POLISHER
CASTLE MOTORS
501 Route 17 Paramus, N.J.
201 265-0604

Машиністи
TURRET LATHE OPERATORS
Першо і другого клясні і початкуючі. Постійна праця, юнійна фабрика, Greenpoint, Brooklyn
EV 3-9005

PORTERS
Permanent full time job for industrious men in good health with good references. Must be dependable. Apply Elizabeth A. Secor, Director of Personnel,
SAMARITAN HOSPITAL
Troy, N.Y. 12180

PRESS OPERATORS
Досвід при автоматичнім механізмі. Постійна праця. Гарні умовини праці. Знаменита нагода для відповідного.
DELTA
58-50 52nd Avenue
Woodside, L.I.

MOLD MAKERS
Багато овертаймів. Модерна фабрика. Великі бенефіти. Анґлійська мова. Голоситись особисто або телеф.
Aran Mold & Die Co. Inc.
475 Bouleward East
Paterson, N.J. 201 797-1001

ГОДИННИКАР
Досвід конечний, всі бенефіти. Постійна праця, гарні умовини. Знаменита нагода для відповідного.
MOVADO WATCH
610 — 5th Avenue N.Y.C.
(Rockefeller Center) CI 7-2250

MECHANIC TOW MOTOR
Experience req. Must be able to work shift work. NE plant location.
CROWN PRODUCTS
2121 Wheatsheaf La.
Phila., Pa. PI 4-4452

Праця
HELP WANTED FEMALE

ПОТРІБНО
ОПЕРЕЙТОРОК
до трикотажних машин.
Досвід при ручному тканні. Постійна праця, приємні умовини.
Телеф. 628-7639, N.Y.C.

Потрібно досвідчених
ОПЕРЕЙТОРОК
до машин на перуки. Постійна праця, приємні умовини праці, багато добрих бенефітів.
Gloria Wig Company
5-06 — 51st Ave. L.I. City
Call 361-8181

Потрібно досвідчених
MENDERS
до подвійно тканих костюмів, постійна праця, приємні умовини, юнійна фабрика.
J & J Knitting Mills, Inc.
250 McKibbon Street
Brooklyn, N.Y. 967-7596

HELP WANTED MALE

Immediate Openings
COATING MACHINE OPERATORS
COLAR MATCHERS
GENERAL FACTORY HELP
We will train. Fringe benefits. Overtime. Insurance.
ELFSKIN CORPORATION
Main Street Cherry Valley, Mass.

WAREHOUSEMEN
NO EXPERIENCE NECESSARY
SALARY $2.56 HR. AND UP
Opportunity to grow into Leader and Supervisory capacity
MAINTENANCE
Electrical, Mechanical Background
AGE 35 TO 45 PREFFERRED
Profit Sharing plus Paid Holidays, Hospitalization (Medical/Surgical), Sick Leave, Uniforms, etc.
Excellent opportunity for advancement.
Call for Appointment
201 — 567 — 4413

MECHANICS ONLY
PRECISION SHEET METAL
Why fight New York traffic? Five minutes from Goethals Bridge (near Bay-Way Circle). Top wages, life insurance, Blue Cross — Blue Shield, union shop. Permanent. Openings.
Precision Sheet Metal Prototype Mechanics — Press Setup and Operate — Brake Setup and Operate — Shear Operator... Whistler Setup — Heliarc Welder... Inspector
DAY... NIGHT... PART TIME
THE BARRE COMPANY, INC.
201 Park Avenue South Linden, N.J. 07036

Хочете знати, як жеврila іскра української свідомости в другій половині минулого віку і як народжувалася та сила яка збудувала Українську Державу, — то читайте:
„СПОГАДИ"
ЄВГЕНА ЧИКАЛЕНКА
Цю велику на 504 стор. книжку, читається немов цікаву повість.
Ціна тільки $3.50
Замовляти в:
SVOBODA

БРАЗИЛІЯ МАЄ НОВОГО ПРЕЗИДЕНТА

Артур да Коста е Сільва, новообраний президент Бразилії (зліва) вітається після проголошення висліду виборів з віце-президентом Педро Алеїхо. Да Коста е Сільва був міністром війни в уряді дотеперішнього президента Костелльо Бранко.

ПЛАСТОВЕ ВЕСІЛЛЯ В ДІТРОЙТІ

Всім нам серце радується, коли чуємо, що побираються українець з українкою, бо, на жаль , щораз частіше син чи донька навіть з патріотичної родини сягають за дружинами до чужинців. Але рідко буває така радість, коли пластун і пластунка йдуть до церковного престолу, подавши собі взаємно на все життя руки.

Таке нам трапилось на днях у Дітройті: весілля Олександра Плешкевича, ст. пластуна з куреня „Вовкулаки" в Шикаго, й Іванни Дяків, старшої пластунки з куреня „Шостокрилі" в Дітройті. Молодий — син Емілії і Омеляна Плешкевича (дир. Кредитівки „Самопоміч" у Шикаго), бакаляр і маґістер біології, що готується тепер до докторату в Вейн університеті, а молода — донька Марії і Богдана Дякових, закінчила школу медсестер у шпиталі Провіденс.

Їх вінчання відбулось 3-го вересня в церкві Непор. Зачаття в Дітройті, а доконали його о. д-р В. Гавліч, о. шамб. С. Кнап і о. сов. А. Трешневський при співі мужеського хору „Трембіта". Коли Молоді з Батьками, своїм почетом і старостами та численні гості найшлись в церкві, то звернуло всіх увагу багато лавок, заповнених молодими мужчинами в чорних вбраннях. Це були пластуни, з яких коло 50 було з Шикаго.

Весільне прийняття відбулось в репрезентативній залі дому Лицарів Колюмба, де при вході вітали гостей щасливі родичі Молодих, запрошуючи насамперед до коктейлю. Коли при вході до залі з'явились Молоді, то вже стояв обабіч шпалір дружок і дружбів (всі пластуни). Мати Молодої піднесла їм весільний коровай і сіль за традиційним звичаєм в приявності всіх родичів, а староста дир. Р. Мицик (сеньйор куреня „Лісові Чорти" в Шикаго) вітав їх під звуки оркестри і вистрілів шампанських пляшок. Молодь з почетом перейшли до головного столу, а всі гості відспівали „многоліт-ствія", закропивши його шампаном.

Після проведення молитви о. д-р В. Гавлічем, першу промову сказав староста, згадавши специфічні прикмети цього пластового весілля та підкресливши його патріотичні моменти і велику участь пластової молоді, яка складала третину всіх гостей.

Серед веселої таборової розмови при грі оркестри, час швидко минав при багато заставлених столах. Зворушливий момент прийшов, коли 42 старші пластуни „Вовкулаки" піднеслись на зазив п. Яр. Клюковського після його привіту, виголошеного в їх імені, і ввійшли гусаком за головний стіл та вложили на голову Молодого справжнього вовкулака з відчиненою пащею. Це викликало багато веселости і оплесків. Закінчивши свою вовкулацьку пісню, пластуни відійшли, а тоді староста п. Мицик (який знаменито проводив вечором) запросив декого до слова. Не довгі були ці промови, але глибоко продумані, місцями дотепні, а то й поетичні. Говорили: о. д-р В. Гавліч, мґр Я. Рак, панна О. Грушкевич, письменник Ю. Тис-Крохмалюк і обидва батьки, п. Плешкевич і Дяків. Мило вразило всіх, коли молодий в кінцевому слові дякував родичам за його виховання. На кінці старостина, п. Євгенія Заяць, відчитала ґратуляційні телеграми і листи, які наспіли.

Весільне прийняття продовжували танці при звуках оркестри „Зоря". Молодь, точніше пластова молодь, весела, буйна і співуча, надавала тепер тон, ритм і кольор забаві. Приємно було спостерігати їх коломийку з голубцем, присюдами і шупаком. Коли оркестранти мали довшу павзу, тоді за Вовкулаків і Лісових Чортів, їх виповнювалась співом Мавок і Шостикрилих, з Шикаґа і Дітройту, з Торонта і Монтреалю.

Атракцією вечора було ще кілька сценок, що їх мабуть, колись вивчали в Пластових домівках. І так: передано Молодій вінок з квітів зі стяжками, накриваючи її весільний серпанок. Під рецитацію лемківського вірша вручено молодому на вишиваній подушечці перо з побажанням: „Не бий дружини нічим іншим, як тільки цим легоньким інструментом". І виведено врешті хоровід, в якому царівну (молоду) збудив зі сну поцілум царевич (молодий) і вони почали танок, який перейшов у загальну коломийку. (Цю частину програ-випровадив курінь „Шостокрилих" з Дітройту).

Повні вражінь з цього незвичайного Пластового Весілля розходились над ранком гості, радіючи, що наша молодь завдяки їх батькам носить в своїх серцях українського духа і його буде плекати та передасть наступним поколінням.

Слід ще відзначити, що обоє молоді є членами Українського Народного Союзу.

В. Н-вич.

НА СУМІВСЬКОМУ ТАБОРІ „ХОЛОДНИЙ ЯР"

„Холодний яр" існує також у ЗДА, та ще й у Нюйоркському стейті. Навіть річка, що пливе побіч цієї посілости, названої українським історичним іменем, має українську назву: Трубайло. Хоч Трубайла не знайти Вам на мапі, то все ж це автентична назва, бо її вживають сотні сумівців, повноправних мешканців „Холодного яру" в час літніх вакацій. На мапі річка має назву Віской, а місцевість називається Пайк і положена на яких шістьдесять миль на південний захід від Рочестеру. Та для нашої молоді всі ці географічні відхилки неважні, бо тут вона не шукає географічної точности, а розваги, науки і пригод. І ця наша молодь знаходить тут все , за чим шукає, бо „Холодний яр" — це літній табір молоді СУМА.

„Холодний яр" не відрізняється від літніх таборів СУМА. Його завданням виховувати молодь під час вправ і розваги. Молоді провідники ведуть таборову заправу таборовиків, а старші виховники і педагоги відповідальні за виховну сторінку в цих таборах. Комендантом „Холодного яру" є молодий вісімнадцятирічний сумівець Роман Чіп з Бофало, його помічники — це такі ж молоді сумівці, а саме дев'ятнадцятирічний сумівець Зенон Карпишин із Сиракюз, є і вісімнадцятирічний Богдан Шарабура з того самого міста і дев'ятнадцятирічна Люба Чучман з Бофало. Ці молоді люди приготовляють і ведуть щоденну таборову програму для сотні таборовиків.

Табір дає свого духового виховника, яким є о. Матвій Литвак з української католицької церкви св. Миколая в Бофало. Він не тільки відповідальний за релігійну опіку молоді, але вчить таборовиків релігії, ба навіть пісень і переводить з ними гутірки на релігійні теми. Кожної неділі о. Литвак відправляє Богослуження для табору в таборовій каплиці.

Виховний склад команди очолює учитель з Рочестеру Данило Квасниця, а йому помагають Петро Чуйко, Андрій і Степанія Морози. Адміністратором табору є Теодор Чорнописький, а його помічниками Петро Балко і Юрій Чучман.

Кожного літа виповнясться життям цей молодечий табір. Хлопці і дівчата відбувають тут таборові вправи від трьох до шести тижнів. В таборі вони вивчають також українознавчі предмети, як географію й історію України, набувають деякого знання про українську культуру. Найголовніше, що всі ці таборовики мають нагоду і мусять розмовляти на таборі по українськи, збагачуючи в той спосіб своє зання української мови.

В 1960 році на місці, де тепер молодечий табір, була фарма. Управа СУМА постановила закупити цю фарму з усіма забудуваннями, разом з великою кухнею, щоб приспособити її для літнього табору. Вигідні, модерні лазнички з душами, комори для харчового запасу, а перш за все кринична вода це атрибути цього табору, що ним управляє спеціяльна десятичленна комісія.

„Табор був конечний для районів Боффало, Рочестер, Сиракюз і Обурн" — каже виховник Квасниця — іщасливо, що СУМА його набув. — Наша молодь має змогу перебути вакації в гарній обстановці, серед природи, а при цьому вивчати українську мову, вчитись про Україну та й в гурті таких самих українських ровесників здобути більший зв'язок і свідомість приналежности до українського народу".

Найважніше, що молодь любить табір. Про це можемо переконатись з розмов із молодими таборовиками. Таборовики щасливі, що можуть належати до своєї рідної організації, яка забезпечує їм гарні вакації в молодечому таборі. Вони приїжджають тут повні надій на пригоди, нові знайомства, нове знання, що його дістануть під час таборових гутірок. І вони потім цілий рік живуть споминами про табір і мріями про нове літо, що знову покличе їх до „Холодного яру".

Вдоволені з табору і батьки. Кількадесять родин закупили собі свої посілості біля табору, виставили собі літні домики і також перебувають свої вакації близько дітей. Їдучи на табір літньою порою, бачите цілий ряд шатер, в яких відпочивають батьки таборової молоді. Ця літня оселя носить назву „Зелений клин" і тут з поглядом на табір, в якому виховуються їхні діти, ці літники пригадують собі свою молодість і щераз її переживають.

З.С.

● В залізничних катастрофах в Індії згинуло від квітня цього року 240 осіб та поранилось 820. Міністр залізниць ствердив, що за всією вірогідністю винуватцями більшости тих катастроф є саботажисти.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

П'ЯТНИЦЯ, 21-го жовтня, 1966 р.:

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н.Дж. — Місячні збори Т-ва „Укр. Січ", Відд. 170, о год. 6-ій веч. в домівці УНДому. Всі справи, зв'язані з життєвим забезпеченням, можна полагодити на зборах. — Д. Дидик, секр.

СУБОТА, 22-го ЖОВТНЯ 1966 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Збори Т-ва Зоря — 69 Відд. о год. 7-ій веч. в домівці під ч. 33 East 7th Street. Проситься всіх членів прибути та полагодити свої вкладки. — Управа.

НЮАРК, Н.Дж. — Місячні збори Т-ва „Чорноморська Січ", Відд. 14, о год. 7-ій веч. в Січовій залі при 508 - 18th Avenue. Проситься членів прийти і заплатити залеглі вкладки. — В. Роговський, предс.; М. П. Отрок, секр.

ПОНЕДІЛОК, 24-го ЖОВТНЯ 1966 р.

АСТОРІЯ, Н. Й. Збори В-ва св. Миколая о год. 7-ій веч. в залі церкви Чесного Хреста. Проситься усіх членів прибути, а ті що залягають вкладки, проситься вирівняти якнайскоріше. — Хоманчук, секр.

ДОБРЕ ЧИТАТИ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ
СОЙКА-ШТУКАРКА
РОМАНА ЗАВАДОВИЧА
Ціна — 1 долар
Замовляти:
SVOBODA

ПРОДАЄТЕ чи КУПУЄТЕ?
ДОМИ - БИЗНЕСИ - ЛІТНИСЬКА - ПЛОЩІ - ФАРМИ
TRIDENT REALTY CO.
98 Second Ave. – NEW YORK, N.Y. – Tel.: 477-6400
БЕРЕМО ДОМИ ПІД ЗАРЯД

ARKA Company
DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3550, New York City
На складі в АРЦІ новий транспорт українських машин до писання — нім. продукції.

Різне

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430 — висилає НАДАЛІ ПАЧКИ З ОДЯГОМ і дуже добрі ХАРЧЕВІ. Ріжно авта, холодільники, телевізори, машини до прання і шиття і т. д. Урядові години від 8:30-7 веч. Субота до 6 веч. в неділі від 10 до 3-ої по пол.

НЕ ТРЕБА ДОВГО ЧЕКАТИ
ПЕРЕКОНАЙТЕСЬ САМІ І ЗАЖИЙТЕ ЩЕ СЬОГОДНІ
ЗІЛЛЯ
під назвою
J. MILLER'S PURE HERB-COMPOUND # 6,
а вже завтра почуєтесь ліпше.
Терплячі на симптоми, як кваси жолудка, запір, нестравність, гази, відбивання, заворот голови, біль у крижах і інші недомагання НЕ ЧЕКАЙТЕ, а спробуйте зараз!
Ціна одної пачки $10.00, а якщо хочете для свого приятеля, тоді дві пачки тільки — $15.00. Пишіть зараз долучуючи чек або Моней Ордер на адресу:
THE MILLER CO., INC.
Dpt. 41
790 Broad Street Newark, N.J.

Розшуки

Пошукую сестру Марію МУЩИНСЬКУ по чоловікові Рущинська, з Нижніх Устриків, пов. Лісько. Відізватись на адресу просить сестра.
УССР — USSR
Львівська область
місто Жидачів
вул. Стандартна 2
Гумелич Анна А.

FARMS

ФАРМА
у стейті Ню Йорк на продаж. 103 акри, дім на 7 кімнат у доброму стані та нові господарські будинки, які містять 25 штук худоби.
Ціна $10.000.00.
Тел.: Area Code 201 EL 4-4530

Funeral Directors

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор
Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. (9)
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
NEWARK, N.J.
IRVINGTON, N.J.
ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

ТАРЗАН, ч. 5704. Злома но монгольську неволю!

Після смерти хана Тарзан швидко звернувся проти настрашеного Сорра...

Підніс його вгору!

І завісив його на найближчому дереві! Настало відпруження між присутніми... Зломано монгольську неволю!